

Østre Landsret
Præsidenten

Jmt. Mdt.
- 7 OKT. 2009

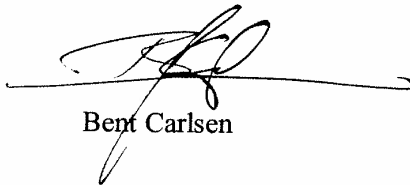
Den - 6 OKT. 2009
J.nr. 40A-ØL-51-09
Init: cr

Justitsministeriet
Administrationsafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

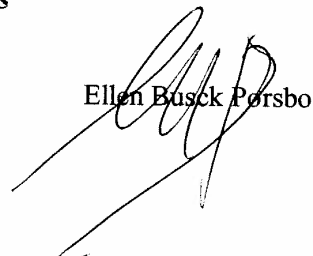
Justitsministeriet har ved brev af 11. september 2009 (Sagsnr. 2008-793-0046) anmodet om en udtalelse over betænkning om gennemførelse af forbrugerkreditdirektivet.

I den anledning skal jeg meddele, at betænkningen ikke giver landsretten anledning til bemærkninger.

Med venlig hilsen

Bent Carlsen

Ellen Busck Porsbo

Vestre Landsret
Præsidenten

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

J.nr. 40A-VL-49-09
Den 06/10-2009

Ved brev af 11. september 2009 (Sagsnummer 2008-793-0046) har Justitsministeriet anmodet om eventuelle bemærkninger til en betænkning fra Justitsministeriets arbejdsgruppe om gennemførelse af forbrugerkreditdirektivet.

I den anledning skal jeg meddele, at betænkningen ikke giver landsretten anledning til at fremkomme med bemærkninger.

Denne udtalelse sendes til jm@jm.dk

Med venlig hilsen

Bjarne Christensen

Københavns Byret

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Præsidenten
Domhuset, Nytorv
1450 København K.
Tlf. 33 44 80 00
Fax 33 44 84 88
CVR 21 65 95 09
administration.kbh@domstol.dk
J. nr. 9099.2009.43

Dato 27. oktober 2009

Ved e-mail af 11. september 2009 har Justitsministeriet anmodet om bemærkninger til betænkning om gennemførelse af forbrugerkreditdirektivet.

Jeg skal i den anledning på byretspræsidenternes vegne oplyse, at byretterne ikke har bemærkninger til det udkast til lovforslag, som arbejdsgruppens flertal har udarbejdet.

Der henvises til J. nr. 2008-793-0046.

Med venlig hilsen

Søren Axelsen

Domstolsstyrelsen

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Sendt elektronisk til jm@jm.dk

Store Kongensgade 1-3
1264 København K
Tlf. +45 70 10 33 22
Fax +45 7010 4455
post@domstolsstyrelsen.dk
CVR nr. 21-65-95-09
EAN-nr.5798000161184

J. nr. 2009-4101-0042-2
Sagsbeh. Johann Herzog
Dir.tlf.
Mail joh@domstolsstyrelsen.dk

6.oktober 2009

Høringsvar – jeres j.nr. 2008-793-0046

Domstolsstyrelsen har den 11. september 2009 modtaget Justitsministeriets høring over betænkning om gennemførelse af forbrugerkreditdirektivet.

Domstolsstyrelsen har ingen bemærkninger hertil.

Med venlig hilsen

Johann Herzog

Ebru Abay

Fra: Elise S. Hansen [ESH@da.dk] på vegne af Dansk Arbejdsgiverforening [DA@da.dk]

Sendt: 16. september 2009 11:15

Til: Justitsministeriet

Emne: SV: Høring over betænkning om gennemførelse af forbrugerkreditdirektivet - Journalnr. 2008-793-0046

Under henvisning til det til DA fremsendte høringsbrev af 11. september 2009 vedrørende høring over betænkning om gennemførelse af forbrugerkreditdirektivet skal vi oplyse, at sagen falder uden for DA's virkefelt, og at vi under henvisning hertil ikke ønsker at afgive bemærkninger.

Med venlig hilsen
Nils Trampe, sekretariatschef

Fra: Justitsministeriet Departementet - Justitsministeriet Departementet [mailto:jm@jm.dk]

Sendt: 11. september 2009 15:52

Til: hoeringer@fbr.dk; fs@fs.dk; Anita.Felthaus@Hedensted.dk; sdu@sdu.dk; jurfak@jur.ku.dk; oem@oem.dk; autig@autig.dk; fdm@fdm.dk; jlo@domstol.dk; jura@au.dk; japr@domstol.dk; dt@datatilsynet.dk; de@de.dk; frr@frr.dk; fsr@fsr.dk; forbrugerombudsmanden@fs.dk; Dansk Arbejdsgiverforening; rr@realkreditraadet.dk; hfa@ac.dk; info@danskbyggeri.dk; dbi@bilimp.dk; samfund@advokatsamfundet.dk; daf@daf.dk; hvr@hvr.dk; ae@ae.dk; kl@kl.dk; lya.ckk@cbs.dk; cro@experian.dk; email@retspolitik.dk; mail@realkreditforeningen.dk; mail@danskeadvokater.dk; post@finansogleasing.dk; di@di.dk; bfe@bfe.dk; hoeringssager@danskerhverv.com; regioner@regioner.dk; post@retssikkerheds-fonden.dk; info@dk-franchise.dk; mail@finansraadet.dk; sekretariatet@dk-r.dk; fp@forsikringogpension.dk

Emne: Høring over betænkning om gennemførelse af forbrugerkreditdirektivet - Journalnr. 2008-793-0046

Se venligst vedhæftede filer.

JUSTITSMINISTERIET

Justitsministeriet

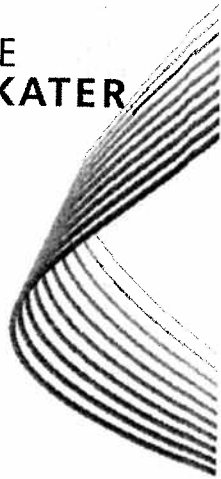
Tlf.: 7226 8400
Mail: jm@jm.dk

Slotsholmsgade 10
1216 København K
7226 8400
www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Justitsministeriet
Lovafdelingen

2008 NR. 793 - 0046
Akt.nr. 30

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

H.C. Andersens Boulevard 45
1553 København V

Telefon 33 43 70 00
mail@danskeadvokater.dk
www.danskeadvokater.dk

6. november 2009

**Vedr.: Høring over betænkning nr. 1509/2009 om gennemførelse af forbruger-
kreditdirektivet.**

Justitsministeriet har den 11. september 2009 (j.nr. 2008-793-0046) sendt betænkning nr. 1509/2009 om gennemførelse af forbrugerkreditdirektivet med anmodning om eventuelle bemærkninger.

Det fremgår af regeringens lovprogram af 6. oktober 2009, at det er tanken at fremsætte forslag om ændring af kreditaftaleloven (Gennemførelse af EU-direktiv om forbrugerkredit), som vil bygge på betænkningen, december I.

I den anledning skal Danske Advokater – efter drøftelse med Danske INKASSOadvokater – bemærke følgende:

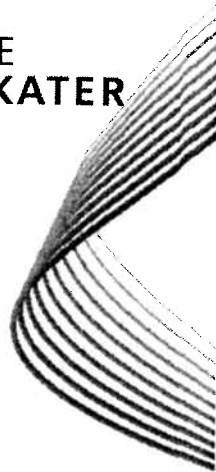
- 1) I henhold til lovudkastets § 1, stk. 1, jf. § 4, stk. 1, nr. 3), vil indgåelsen af et frivilligt forlig, hvorved det er aftalt, at forbrugeren skal forrente og tilbagebetale en anerkendt skyld over en angiven periode, være at anse som en separat kreditaftale (således som det også er gældende ret, jf. kreditaftalelovens § 4, stk. 1.

Dette vil således tillige omfatte de tilfælde, hvor en fordring er overgivet til inkasso, og der i forbindelse hermed indgås et frivilligt forlig med skyldner.

Af lovudkastets § 3 stk. 1, nr. 7 fremgår, at loven ikke finder anvendelse på:

"Kreditaftaler, ifølge hvilken kreditgiveren og forbrugeren aftaler henstand med betalingen eller aftaler, hvorledes kreditten tilbagebetales. Dette gælder dog kun, hvis forbrugeren allerede har misligholdt den oprindelige kreditaftale, og hvor sådanne ordninger kan forventes at afværge en retssag om den pågældende misligholdelse, og forbrugeren ikke dermed stilles ringere end som fastsat i den oprindelige kreditaftale ..."

Efter sin ordlyd omfatter denne undtagelsesbestemmelse alene novation i forbindelse med en allerede eksisterende kreditaftale og gælder således ikke for så vidt angår de frivillige forlig (kreditaftaler), der vedrører fordringer, som ikke tidligere har været

omfattet af lovens definition af en kreditaftale.

Dette vil efter Danske Advokaters opfattelse have den særdeles u hensigtsmæssige konsekvens, at reglerne om oplysningspligt i lovudkastets § 7 b, reglerne om vurdering af forbrugerens kreditværdighed i lovudkastets § 7 c samt reglerne om krav til kreditaftalen i lovudkastets § 8 og underretning om ændringer i debitorrenten, jf. lovudkastets § 9, tillige vil finde anvendelse i forbindelse med indgåelse af frivillige forlig med en skyldner efter overgivelse af en fordring til inkasso.

Er der eksempelvis tale om et forfaldent fakturakrav, der er overgivet til inkasso som følge af manglende betaling, vil lovudkastet i sin nuværende form medføre, at der i forbindelse med indgåelse af et frivilligt forlig med skyldner vedrørende afvikling af kreditors tilgodehavende såvel skal afgives oplysninger forud for indgåelsen af forliget, jf. § 7 b, foretages vurdering af forbrugerens kreditværdighed, jf. § 7 c, gives oplysninger som anført i § 8 samt efterfølgende ske underretning om ændringer i debitorrenten (der som oftest vil være lig med procesrenten, jf. rentelovens § 5).

Der vil således blive pålagt kreditor og dennes repræsentant en række meget vidtgående forpligtelser i forbindelse med inkassosagen, som kreditor ikke havde mulighed for at forudse eller tage højde for på det tidspunkt, hvor aftalen, som danner grundlag for kreditors fakturatilgodehavende, blev indgået.

Det er i den forbindelse Danske Advokaters opfattelse, at der i loven bør medtages en særskilt undtagelsesbestemmelse for så vidt angår kreditaftaler (frivillige forlig), der indgås med skyldner efter sagens overgivelse til inkasso.

Denne undtagelse bør særligt omfatte bestemmelserne i lovudkastets § 7 b, lovudkastets § 7 c, lovudkastets § 8 stk. 2, nr. 5, nr. 9-11, 14, 16, 17 og nr. 19-22) samt lovudkastets § 9.

Baggrunden for ønsket om disse undtagelser er, at det efter Danske Advokaters opfattelse næppe kan være hensigten, at der i en situation, hvor det i forbindelse med indgåelsen af den oprindelige aftale mellem kreditor og debitor ikke har været parternes hensigt at indgå en kreditaftale, og hvor der foreligger misligholdelse, pålægges en række omfattende oplysningsforpligtelser af hensyn til forbrugerens muligheder for at vælge alternativ finansiering.

Ligeledes synes det ikke at være relevant at pålægge en pligt til undersøgelse af forbrugerens kreditværdighed på et tidspunkt, hvor sagen er overgivet til inkasso, hvilket i sig selv må anses som udtryk for, at forbrugerens kreditværdighed er ringe.

Det skal endvidere bemærkes, at såfremt en sådan oplysningspligt og pligt til undersøgelse af forbrugerens kreditværdighed i forbindelse med indgåelsen af frivillige forlig efter sagens overgivelse til inkasso gennemføres, er det Danske Advokaters opfattelse, at dette vil medføre, at der efter sagens overgivelse til inkasso i stedet for indgåelse af frivillige forlig vil blive indleveret betalingspåkrav eller stævning for efterfølgende at indgå en afdragsordning i fagedretten, hvorved oplysningsreglerne og undersøgelsespligten ikke vil finde anvendelse.

Dette vil således efter foreningens opfattelse antagelig medføre en stigning i såvel an-

tallet af indleverede betalingspåkrav som antallet af indleverede stævninger.

Overordnet set er det derfor Danske Advokaters opfattelse, at der som anført ovenfor bør indsættes en specifik undtagelsesbestemmelse, der finder anvendelse på kreditaftaler, der indgås med en forbruger, efter sagens overgivelse til inkasso.

En sådan undtagelsesbestemmelse kunne indarbejdes ved, at der i lovens § 3 indsættes et selvstændigt stk. 4, som følger:

"Stk. 4. Loven finder ikke anvendelse på kreditaftaler, ifølge hvilke kreditgiveren og forbrugeren aftaler henstand med betaling eller aftaler, hvorledes kreditten tilbagebetales, når sådanne aftaler indgås efter, at kravet er overgivet til tredjemand med henblik på inddrivelse på grund af forbrugernes betalingsmisligholdelse, og hvor sådanne aftaler kan forventes at afværge retlige inddrivelsesskridt. Dette gælder dog kun, såfremt forbrugeren ikke dermed stilles ringere end som fastsat i den oprindelige aftale. Kapitel 1, § 8, stk. 1, § 8, stk. 2, nr. 1-4, 6-8, 12, 13, 15 og 18, § 16, § 26 og kapitel 13 finder dog anvendelse på kreditaftaler efter 1. pkt."

- 2) Særligt i relation til lovudkastets § 7 c, hvorved der pålægges kreditgiver et krav om, at kreditgiver skal foretage en vurdering af låntagers mulighed for tilbagebetaling af lånet, skal det bemærkes, at denne bestemmelse efter Danske Advokaters opfattelse pålægger de kreditorer, der optræder som kreditgivere i kreditaftalelovens forstand, en vidtrækkende forpligtelse.

I henhold til lovudkastets § 7 c skal vurderingen bl.a., hvor det er nødvendigt, ske ved søgning i relevante databaser.

Det er i den forbindelse Danske Advokaters opfattelse, at en sådan forpligtelse for kreditgiver må følges af de nødvendige redskaber for kreditgiver til at foretage sådanne undersøgelser.

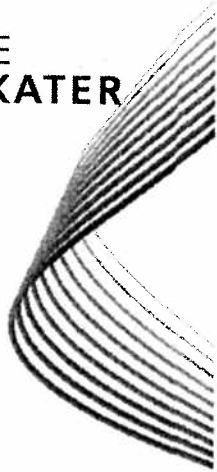
Foreningen finder i den forbindelse, at det bør overvejes at give adgang for kreditgivere til fogedretternes oplysninger om debitorer, der har afgivet insolvenserklæring, idet bemærkes, at der er et meget stort antal forbrugere, der har afgivet insolvenserklæring i fogedretten, og som ikke er registreret i de tilgængelige registre som f.eks. RKI eller Debitorregistret.

En sådan adgang vil således medvirke til, at kreditgiverens vurdering af forbrugernes kreditværdighed kan ske på et mere fyldestgørende grundlag, og adgangen skal naturligvis ske i overensstemmelse med persondatalovens bestemmelser.

Uagtet at spørgsmålet om adgang til fogedretternes register over afgivne insolvenserklæringer ligger uden for det direkte formål med det omhandlede lovforslag, finder Danske Advokater det samtidig væsentligt at understrege, at en adgang til fogedretternes register tillige bør omfatte advokater, der varetager kreditorers interesser.

Det er således Danske Advokaters opfattelse, at en adgang til fogedretternes register over afgivne insolvenserklæringer for inkassoadvokater vil medføre en betydelig resourcebesparelse hos fogedretterne.

I den forbindelse bemærkes, at der på nuværende tidspunkt fremsendes et stort antal sager til fogedretterne, der afvises som følge af, at rekvisitus tidligere har afgivet insolvenserklæring.

I forbindelse med fremsendelse af disse sager overføres fogedgebyr, som i forbindelse med afvisning af sagen efterfølgende tilbagebetales.

Der ligger således et væsentligt administrativt arbejde hos fogedretterne i forbindelse med modtagelse og efterfølgende returnering af såvel sagerne som det medfølgende fogedgebyr.

Henset til, at det herudover kan konstateres, at en lang række af landets fogedretter har endog særdeles lange berammelsestider (visse steder op til 6-8 måneder), og at fogedretterne i øvrigt giver udtryk for at være under et massivt arbejdspress, må det også på den baggrund anses for hensigtsmæssigt, at der indføres en adgang til registeret for afgivne insolvenserklæringer, hvorved der som anført efter Danske Advokaters opfattelse kan opnås en væsentlig ressourcebesparelse hos domstolene i forbindelse med behandlingen af sager, hvor rekvisitus har afgivet insolvenserklæring.

Endelig skal det bemærkes, at en lignende adgang til økonomiske oplysninger findes i en række andre lande i EU, f.eks. Sverige, hvor der er adgang til personoplysninger via InfoTorget, herunder oplysninger om "betalningsanmærkninger" og "skuldsaldo hos Kronofogdemyndigheten".

Danske Advokater skal således opfordre til, at der i forbindelse med arbejdet med gennemførelse af Forbrugerkreditdirektivet tillige tages stilling til spørgsmålet om en eventuel adgang til fogedretternes register over afgivne insolvenserklæringer som anført.

Danske Advokater skal beklage det sene svar.

Domstolsstyrelsen modtager kopi af nærværende høringssvar.

Med venlig hilsen

Helle Hübertz Krogsøe
vicedirektør/retschef
hhk@danskeadvokater.dk

Advokatrådet

ADVOKAT
SAMFUNDET

Justitsministeriet
Slotholmsgade 10
1216 København K

jm@jm.dk

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98
FAX 33 36 97 50

DATO: 2. november 2009
J.NR.: 04-014102-09-1197
REF.: rmm-hfc

Høring over betænkning om gennemførelse af forbrugerkreditdirektivet

Ved brev af 11. september 2009 har Justitsministeriet anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte udkast.

Advokatrådet har følgende bemærkninger:

Advokatrådet finder, at implementeringsmetoden illustrerer, at anvendelse af totalharmoniseringsdirektivet kan give anledning til betydelige lovtekniske problemer.

Advokatrådet har noteret sig, at implementeringen af direktivet i vidt omfang er sket ved, at ordlyden af bestemmelser i direktivet er indføjet i bestemmelser i dansk lovgivning. Det er rådets opfattelse, at dette i et vist omfang gør den nye lovgivning mindre brugervenlig, ligesom der i nogle tilfælde anvendes nye ord for begreber, der allerede findes i dansk sprogbrug.

Advokatrådet har i sit retssikkerhedsprogram fra april 2009 anbefalet at arbejdet med implementering af Danmarks forpligtelser efter folkeretten og EU-retten styrkes i alle ministerier, så kvalitetskrav om klarhed, forudsigelighed og konsistens tilgodeses, også når det måtte indebære, at implementeringen først kan ske kort tid før en evt. fælles fastsat frist derfor. Advokatrådet finder, at det bør overvejes, om der – uanset at der er tale om implementering af et totalharmoniseringsdirektiv – kan gennemføres en implementering, som i højere grad fremmer anvendeligheden og forståelsen af regelsættet.

Med venlig hilsen

Rasmus Møller Madsen

Ebru Abay

Fra: Kirsten Fly Malling [kfm@sdu.dk]

Sendt: 15. september 2009 13:21

Til: Justitsministeriet

Cc: Jens Oddershede; Per Overgaard Nielsen; Bjarne Graabech Sørensen; Connie Bang Jensen; Lone P. Iversen; Karoline Pinholt; journal mailbox

Emne: Høring over betænkning om gennemførelse af forbrugerkreditdirektivet

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Syddansk Universitets j.nr. 249-2009.

Justitsministeriet har ved e-mail af 11. september 2009, sagsnr. 2008-793-0046, anmodet universitetet om eventuelle bemærkninger til betænkning om gennemførelse af forbrugerkreditdirektivet.

Syddansk Universitet har ingen bemærkninger til betænkningen.

På rektors vegne

e.b.

Karoline Pinholt
Specialkonsulent, Ledelsessekretariatet

Tlf. 6550 1044
Mobil 6011 1044
Fax 6550 1090
Email kpl@sdu.dk
Web <http://intern.sdu.dk/enheder/ledelsessekr/ansatte/kap-4375/>
Adr. Campusvej 55, 5230 Odense M

SYDDANSKUNIVERSITET.DK

Campusvej 55 · 5230 Odense M · Tlf. 6550 1000 · www.sdu.dk

Justitsministeriet
Lovafdelingen

2008 NR. 793-0046

Akt.nr. 29

RETSPOLITISK FORENING

HØRINGSSVAR

fra Retspolitisk Forening

vedrørende betænkning om gennemførelse af forbrugerkreditdirektivet

Justitsministeriets sagsnummer 2008-793-0046

Generelt

Uanset, at det ikke er direktivet, men den implementerende danske lovgivning, der er i høring, vil foreningen indledningsvist gerne knytte et par kommentarer til direktivets overordnede indhold.

En opdatering af EU-reglerne om forbrugerkredit hilses overordnet velkommen. Forbrugerkredit synes øget og udbydes fra stadig flere sider og under stor formløshed (fx "SMS-lån"), hvorfor et øget fokus på forbrugerbeskyttelse inden for området er hensigtsmæssigt.

Direktivet bygger på principper om øget forbrugerbeskyttelse, øget gennemsigtighed og totalharmonisering af hensyn til markedet. Det er altid et åbent spørgsmål, om minimumsregler ikke vil være at foretrække frem for totalharmonisering på områder præget af forbrugerbeskyttelseshensyn. Domspraksis fra EF-domstolen vedrørende produktansvarsdirektivet (mest interessant fra et dansk synspunkt sag C-402/03 Skov Æg mod Bilka) kan på dette punkt give anledning til eftertanke. Spørgsmålet er med andre ord, om hensyn til "et velfungerende indre marked", som nævnt i sammenfatningen p. 8, er et stærkt nok hensyn til at begrunde en totalharmonisering, der udelukker anvendelsen af eventuelle mere forbrugervenlige regler i national ret. Det vurderes dog, at beskyttelsesniveauet i direktivet er så højt, at diskussionen mest er af akademisk interesse og en totalharmonisering forekommer derfor på dette punkt legitimeret - i hvert fald fra et dansk synspunkt.

Vedrørende direktivets konkrete indhold gives der bl.a. regler, der sigter til et forbedret oplysningsgrundlag - både for forbrugeren og for kreditgiveren. Sidstnævnte beskytter indirekte forbrugeren ved at reducere risikoen for, at der gives kredit i situationer, hvor forbrugers formueforhold reelt ikke tilsiger det, og må anses som værende en hensigtsmæssig regel. Derudover gives mere detaljerede regler for, hvorledes parterne kan komme ud af kreditforholdet. Forbrugeren kan således altid indfri kreditten, dog mod en kompensation. Endelig hæfter foreningen sig ved, at der gives en 14 dages fortrydelsesret for aftaler om forbrugerkredit. Dette har ikke før været tilfældet i dansk ret - her har kun forbrugerkøbsreglernes "dørsalgsregler" og fortrydelsesretten ved køb af fast ejendom givet forbrugeren mulighed for at komme ud af uovervejede eller økonomisk uholdbare dispositioner. Reglen er åbenbart fordelagtig og hensigtsmæssig, og har simpelthen manglet i dansk ret. Også derfor håber foreningen, at direktivet snart vil kunne gennemføres som dansk lov.

Vedrørende arbejdsgruppens forslag til gennemførelse af direktivet

Direktivet giver medlemsstaterne mulighed for i større eller mindre grad at bruge direktivets regler uden for direktivets obligatoriske anvendelses-/kerneområde. Arbejdsgruppen har i den sammenhæng foretaget en række indstillinger. Overordnet set synes arbejdsgruppen at prioritere et enhedssystem og en høj grad af forbrugerbeskyttelse. Arbejdsgruppen har således stort set undladt at undtage visse kreditaftaletyper fra direktivet. Muligheden for at holde visse aftaletyper uden for er således kun udnyttet i meget begrænset omfang. Yderligere har arbejdsgruppen undladt at lave en mere lempelig regulering på en række punkter, hvor direktivet ellers giver mulighed for det. Dette "enhedssystem" synes hensigtsmæssigt - både fra et snævert forbrugerbeskyttelsessynspunkt og fra et mere overordnet retsteknisk synspunkt, da behovet for vanskelige sondringer mellem forskellige kredittyper derved undgås. Foreningen kan derfor overordnet set tage arbejdsgruppens indstillinger til efterretning som formålstjenlige. Foreningen vil dog knytte særlige kommentarer til to forhold.

For det første: Arbejdsgruppen foreslår, at det skal være muligt for kreditgiver at kræve et yderligere tab ud over direktivets procentsatser dækket i tilfælde af for tidlig indfrielse af kreditforholdet fra forbrugerens side. Arbejdsgruppen argumenterer ikke dybdegående for dette forslag, og det bør nok overvejes om risikoen for rente- og kurstab på denne måde ureflekeret kan lægges på forbrugeren. Det er godt muligt, at dette er en politisk "modydelse" for den ellers ganske forbrugervenlige indstilling. Trods dette bør det dog vurderes, om reglen er hensigtsmæssig. Da reglen kun omhandler tilfælde, hvor der på forhånd er aftalt fast debitorrente og da reglen må ses i sammenhæng med den udvidede forpligtelse til forbrugeroplysning inden kreditaftalen indgås, finder foreningen dog under tvivl at reglen vel kan forsvares.

For det andet: For så vidt angår sanktionerne foreslår et stort flertal i arbejdsgruppen, at "kreditgivers overtrædelse af pligten til at vurdere forbrugerens kreditværdighed bør sanktioneres gennem Finanstilsynets og Forbrugerombudsmandens eksisterende muligheder for at udstede påbud." (Se betænkningen pp. 105-106). Hvis påbudene ikke efterfølges, vil straffesanktioner i form af bøde eller evt. fængsel kunne idømmes. Medlem af arbejdsgruppen, Lennart Lynge Andersen, stiller sig tvivlende over for om en sådan retlig standard som "vurdering af forbrugerens kreditværdighed" er præcis nok til at være egnet som beskrivelse af et (potentielt) strafbart gerningsindhold. Foreningen kan tilslutte sig kritikken. Med mindre der kan påvises en fast branchepraksis eller andet klart grundlag for, hvad der kræves for at foretage en professionel vurdering af en forbrugers kreditværdighed, synes formuleringen ikke specielt egnet til at danne det eneste grundlag for en strafsanktionering.

Konklusion

Med de ovennævnte bemærkninger forholder foreningen sig overordnet positivt til arbejdsgruppens betænkning.

København, d. 26. oktober 2009

Bjørn Elmquist
Formand

Kristina Siig
Lektor, Dr. juris.

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Sendt til: jm@jm.dk

21. oktober 2009

Datatilsynet
Borgergade 28, 5.
1300 København K

CVR-nr. 11-88-37-29

Telefon 3319 3200
Fax 3319 3218

E-post
dt@datatilsynet.dk
www.datatilsynet.dk

J.nr. 2009-111-0041
Sagsbehandler
Christian Tolstrup
Christensen
Direkte 3319 3223

Vedrørende høring over betænkning om gennemførelse af forbrugerkreditdirektivet

Ved e-post af 11. september 2009 har Justitsministeriet anmodet om Datatilsynets eventuelle bemærkninger til en af ministeriet nedsat arbejdsgruppes betænkning om gennemførelse af forbrugerkreditdirektivet.

Datatilsynet skal i den anledning udtale følgende:

1. I lovudkastets § 1, nr. 7, foreslås, at der i kreditaftaleloven indsættes en § 7 c, som i stk. 1 fastslår kreditgiverens forpligtelse til at vurdere forbrugerens kreditværdighed. Oplysningerne kan efter kreditgiverens skøn indhentes hos forbrugeren og ved søgning i relevante databaser.

Hvis en kreditgiver foretager en søgning i en database, og resultatet af denne søgning er grundlag for, at en anmodning om kredit afslås, vil kreditgiveren efter § 7 c, stk. 3, være forpligtet til at underrette forbrugeren om resultatet af søgningen og samtidig give nærmere oplysninger om den pågældende database. Underretningen skal ske omgående og uden omkostninger for forbrugeren.

Det følger af lovudkastets bemærkninger, at kreditgiver f.eks. kan søge i en database hos et kreditoplysningsbureau.

1.1. I tilknytning hertil skal Datatilsynet bemærke, at et kreditoplysningsbureaus abonnenter – ved indhentning af oplysninger hos et kreditoplysningsbureau – skal iagttage de almindelige behandlingsregler i persondatalovens kapitel 4. Behandlingen, herunder indsamling, brug og opbevaring, af oplysninger om registrering hos et kreditoplysningsbureau skal således ske i overensstemmelse med lovens § 6, stk. 1, nr. 1-7, samt de grundlæggende krav i lovens § 5.

Vedrørende opbevaring af oplysninger fremgår det af persondatalovens § 5, stk. 5, at indsamlede oplysninger ikke må opbevares på en måde, der giver mulighed for at identificere den registrerede i et længere tidsrum end det, der er nødvendigt af hensyn til de formål, hvortil oplysningerne behandles. Det er i første omgang den dataansvarlige, der skal vurdere hvornår betingelsen i stk.

5 ikke længere er opfyldt. Fastlæggelse af opbevaringstiden efter persondataloven skal ske med respekt den øvrige lovgivning, f.eks. bogføringsloven.

I Datatilsynets praksis er det tilkendegivet, at opbevaring af indhentede kreditoplysninger kun kan ske i begrænset omfang. Til brug for begrundelse af et afslag kan oplysninger, der ligger til grund for afslaget, således efter Datatilsynets opfattelse opbevares af den dataansvarlige i medfør af persondatalovens §§ 5 og 6 i to år efter meddelelse af afslaget.

1.2. Datatilsynet forudsætter, at persondatalovens regler om de registreredes rettigheder vil blive iagttaget i forbindelse med den foreslåede ordning. Tilsynet skal særligt henlede opmærksomheden på reglerne om dataansvarliges oplysningspligt over for registrerede personer i persondatalovens kapitel 8.

Ved opslag i et kreditoplysningsbureaus database indsamles der oplysninger om den registrerede fra en anden kilde end personen selv. Det er derfor persondatalovens § 29, som skal iagttages ved en sådan indsamling.

Oplysningspligten efter persondatalovens § 29 gælder, uanset om oplysningerne fører til, at anmodning om kredit afslås.

Arbejdsgruppens forslag indeholder kun en forpligtelse til at underrette ved afslag, og indebærer derfor umiddelbart en ringere retsstilling end persondataloven.

Arbejdsgruppens lovudkast ses ikke at indeholde en stillingtagen til forholdet til persondataloven.

Det følger imidlertid af persondatalovens¹ § 2, stk. 1, at regler om behandling af personoplysninger i anden lovgivning, som giver den registrerede en bedre retsstilling, går forud for reglerne i denne lov.

Af bemærkningerne til bestemmelsen fremgår, at persondataloven finder anvendelse, hvis regler om behandling af personoplysninger i anden lovgivning giver den registrerede en dårligere retsstilling. Dette gælder dog ikke, hvis den dårligere retsstilling har været tilsigtet og i øvrigt ikke strider mod databeskyttelsesdirektivet².

I forbindelse med Folketingets behandling af forslaget til lov om behandling af personoplysninger (L147, 1999-2000) tilkendegav Justitsministeriet således i et svar på et spørgsmål (nr. 3³) fra Folketingets retsudvalg, at for så vidt angår "nye særlovsbestemmelser" – dvs. om særlovsbestemmelser, der træder i kraft efter ikrafttrædelsen af loven om behandling af personoplysninger – bør

¹ Lov nr. 429 af 31. maj 2000 om behandling af personoplysninger med senere ændringer.

² Europaparlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger.

³ L 147 bilag 17. Justitsministeriets svar på spørgsmål om ministerens kommentar til notat fra Det Retsvidenskabelige Institut B.

der i forslaget til særloven eller i bemærkningerne hertil udtrykkeligt tages stilling til, om den registrerede skal have en dårligere retsstilling end den, der er fastsat i den generelle lov om behandling af personoplysninger.

Datatilsynet skal anmode om at få et eventuelt lovforslag med beskrivelse af forholdet til persondataloven i fornyet høring.

2. Det fremgår ikke af lovudkastet, hvordan forbrugeren – i tilfælde af, at et afslag på anmodning om kredit sker på grundlag af søgning i en database – i praksis underrettes om resultatet af søgningen og gives nærmere oplysninger om den pågældende database.

Datatilsynet skal i den anledning henlede opmærksomheden på persondatalovens § 41, stk. 3, hvoraf det fremgår, at der skal træffes de fornødne tekniske og organisatoriske sikkerhedsforanstaltninger mod, at oplysninger hændeligt eller ulovligt tilintetgøres, fortabes eller forringes, samt mod, at de kommer til uvedkommendes kendskab, misbruges eller i øvrigt behandles i strid med loven.

Datatilsynet skal endvidere henviser til rettighedsvejledningens⁴ pkt. 1.3. om legitimationskrav, hvoraf det bl.a. fremgår, at den dataansvarlige og en eventuel databehandler skal sikre sig, at *den, der meddeles oplysninger til, er rette person*, så oplysninger om den registrerede ikke kommer til uvedkommendes kendskab.

Med venlig hilsen

Christian Tolstrup Christensen

---

⁴ Datatilsynets vejledning nr. 126 af 10. juli 2000 om registreredes rettigheder efter reglerne i kapitel 8-10 i lov om behandling af personoplysninger.

23. oktober 2009

ulj

Justitsministeriet
Att.: Lennart Houman

Organisation for erhvervslivet
Confederation of Danish Industry

Høring over betænkning nr. 1509 om gennemførelse af forbrugerkreditdirektivet

Justitsministeriet har bedt om DI's bemærkninger til ovennævnte betænkning.

DI støtter forbrugerkreditdirektivets bagvedliggende tanke om fuldstændig harmonisering af forbrugerbeskyttelsesregler med henblik på at give forbrugerne samme høje grad af beskyttelse i hele EU. Det sikrer et velfungerende indre marked og bidrager til lige konkurrencevilkår for virksomhederne i Europa.

DI konstaterer, at implementeringen af direktivet indebærer indførelse af en pligt til at give omfattende oplysninger, herunder prisoplysninger, forud for indgåelse af en kreditaftale. DI opfordrer til, at der i den forbindelse tages skridt til samordne prisskilttningsreglerne med de regler om oplysningsforpligtelser, som udvalget bag betænkningen foreslår indsat i kreditaftaleloven. Det bør dels ske for at begrænse de administrative byrder for virksomhederne, dels for at undgå, at omfanget af oplysninger til forbrugeren ikke gør det uoverskueligt for ham eller hende at foretage den prissammenligning, som det er hensigten. Samordningen af de to regelsæt bør ske i så tilpas god tid, at virksomhederne kan nå at tilpasse sig, inden den nye kreditaftalelov træder i kraft.

Hvis det ønskes, står DI til rådighed for en uddybning af ovenstående bemærkninger.

Med venlig hilsen

Ulla Lyk-Jensen

Postadresse/Postal address

1787 København V (+45) 3377 3377
Danmark

di@di.dk
www.di.dk

Besøgsadresser/Visiting addresses

H.C. Andersens Boulevard 18
København V

Sundkrogskaj 20
København Ø

CVR: 16 07 75 93

Justitsministeriet
jm@jm.dk

Den 26. oktober 2009

Troels Hauer Holmberg
Dok. 86095/thh

Forbrugerrådets bemærkninger til betænkning om gennemførelse af forbrugerkreditdirektivet

Forbrugerrådets skal indledningsvist gøre opmærksom på, at arbejdsgruppen i overensstemmelse med kommissoriet og under hensyntagen til den begrænsede tid, der har været til rådighed, alene har taget stilling til de lovgivningsmæssige ændringer, som er nødvendiggjort af forbrugerkreditdirektivet.

I det følgende redegøres der både for de ændringer i arbejdsgruppens lovudkast som Forbrugerrådet finder nødvendiggjort af forbrugerkreditdirektivet og for de øvrige ændringer i reguleringen af lånemarkedet som Forbrugerrådet finder påkrævet af hensyn til forbrugerbeskyttelsen.

Forbrugerrådet opfordrer til følgende:

1. At der indføres en bestemmelse om, at en kreditgiver ikke må medvirke til indgåelsen af kreditaftaler, hvor kreditaftalen står i misforhold til forbrugerens økonomi
2. At der indføres et eller flere lofter over de årlige omkostninger i procent for forbrugslån
3. At der indføres en betækningsperiode på 24 timer i forbindelse med optagelsen af SMS-lån og tilsvarende kreditaftaler
4. At der indføres en pligt for kreditgivere til at indberette oplysninger om misligholdte lån til den relevante tilsynsmyndighed
5. At det fastsættes, at kreditgivere ikke må kræve betaling for oplysninger, som skal leveres efter bestemmelserne i direktivet
6. At der indføres en bagatelgrænse for kreditgivers krav på kompensation i forbindelse med førtidig tilbagebetaling
7. At det sikres, at kreditgiveres virksomhed overvåges gennem statistik om kreditaftaler
8. At det sikres, at klager over lån optaget hos finansieringsselskaber kan indbringes for et klage- eller ankenævn
9. At en tilsidesættelse af pligten til at kreditvurdere sanktioneres efter den foreslåede § 56, stk. 2.
10. At Justitsministeriet foretager en analyse af hensigtsmæssigheden i at undtage pengeinstitutter, realkreditinstitutter og kreditinstitutter fra bestemmelserne i forslaget § 8, stk. 6 og 7.

Fiolstræde 17
Postboks 2188
DK-1017 København K

Tlf. (+45) 7741 7741
Fax (+45) 7741 7742
Mail fbr@fbr.dk
Web www.fbr.dk

Ad 1)

Det er Forbrugerrådets opfattelse, at der i de seneste år i stort omfang er blevet ydet lån til forbrugere, hvor lånenes størrelse har stået i misforhold til låntagernes økonomiske situation. Eksempelvis fik Velfærdsministeriet i 2008 udarbejdet en rapport¹, der påpeger, at gældsætning blandt borgere med lav indkomst, lavt rådighedsbeløb og høj gæld er medvirkende til, at stadigt flere borgere bliver sat ud af deres boliger. Rapporten anbefaler blandt andet, at reguleringen af markedet for hurtige dyre lån skærpes.

I direktivets præambel (26) anføres det, at medlemsstaterne bør træffe de fornødne foranstaltninger med henblik på at fremme en ansvarlig praksis i alle faser af kreditforholdet under hensyntagen til de specifikke træk, der kendetegner deres kreditmarked.

Forbrugerrådet anbefaler derfor, at forslaget til § 7 c suppleres med en bestemmelse om, *at en kreditgiver ikke må medvirke til indgåelsen af kreditaftaler, hvor kreditaftalen står i misforhold til forbrugers økonomi*. Det bemærkes, at der findes en relateret bestemmelse i § 21 i bekendtgørelse om god skik for finansielle virksomheder, hvorefter et penge- eller realkreditinstitut ikke må medvirke til ydelse af lån mod kaution, hvor kautionforpligtelsen står i misforhold til kautionistens økonomi.

Ad 2)

I Danmark findes nogle af de dyreste lån i EU. Det er ikke usædvanligt, at lån der optages over internettet eller i detailhandelen har årlige omkostninger på 40 procent. Efter Forbrugerrådets opfattelse er der et stort behov for at beskytte svage forbrugere mod at blive udnyttet til at betale renter der står i misforhold til modydelsen (jf. straffelovens ågerbestemmelse). Forbrugerrådet opfordrer derfor til, *at der indføres en eller flere øvre grænser for de årlige omkostninger i procent ved forbrugslån*. Øvre grænser for omkostningerne ved kreditaftaler findes blandt andet i Holland, Belgien, Frankrig, Italien, Tyskland og USA.

Det bemærkes, at øvre grænser for omkostningerne ved kreditaftaler – ud over at beskytte svage forbrugere mod at blive udnyttet – også må forventes at begrænse den mest risikable långivning. Kreditgivere i Danmark kan yde mere risikable lån end kreditgivere i de lande der har øvre grænser for omkostningerne ved kreditaftaler, fordi et højere gennemsnitligt tab pr. lån kan dækkes ind gennem højere renter. Dermed vil sådanne grænser være med til at sikre ansvarlig långivning.

Ad 3)

---

¹ 'Hvorfor lejere bliver sat ud af deres bolig' (2008) SFI – Det Nationale Forskningscenter for Velfærd.

Ifølge svenske undersøgelser fortryder mange unge deres SMS-lån, og mange ville ikke have optaget lånet, hvis der havde været en betænkningstid på 24 timer eller mere. Den svenske myndighed Kronofogden modtager indberetninger fra de svenske udbydere af SMS-lån, herunder om antallet af misligholdte lån. Det samlede antal af misligholdte SMS-lån er steget fra 1.407 i første halvår 2006 til 23.465 i første halvår 2009. Forbrugerrådet opfordrer til, *at der indføres en betænkningstid på 24 timer i forbindelse med optagelsen af SMS-lån og tilsvarende kreditaftaler.* Det bemærkes, at de foreløbige indberetninger Forbrugerombudsmanden har modtaget fra de danske udbydere af SMS-lån, ikke tyder på at antallet af misligholdte lån har et tilsvarende stort omfang.

Ad 4)

Efter forbrugerkreditdirektivets artikel 8, stk. 1, skal medlemsstaterne sikre, at kreditgiveren vurderer forbrugers kreditværdighed på grundlag af fyldestgørende oplysninger, inden kreditaftalen indgås, og det anføres i præamblen (26), at medlemsstaterne bør sikre den nødvendige overvågning for at undgå långivning uden forudgående vurdering af kreditværdighed.

For at Forbrugerombudsmanden og Finanstilsynet kan føre tilsyn med at kreditvurderingsforpligtelsen efterleves, er det efter Forbrugerrådets opfattelse nødvendigt, at lovforslaget suppleres med bestemmelser, der sikrer en sådan overvågning. Forbrugerrådet anbefaler, *at den model Forbrugerombudsmanden anvender til at føre tilsyn med kreditvurderingsforpligtelsen i "Retningslinjer for markedsføring af kortfristede eller mindre lån indgået som fjernsalgsaftaler" udvides til at omfatte alle kreditaftaler.* Modellen indebærer, at de relevante kreditgivere kvartalsvist indberetter antallet af indgåede kreditaftaler, antallet af misligholdte kreditaftaler mv. Derved sikres Forbrugerombudsmanden og Finanstilsynet et instrument til at følge udviklingen, og mulighed for at gennemføre nærmere undersøgelser, såfremt bestemte kreditgivere har et særligt højt antal misligholdte aftaler.

Der henvises i øvrigt til mindretalsudtalelsen i betænkningens afsnit 6.5.3.

Ad 5)

Ifølge § 42, stk. 1, i lov om betalingstjenester må udbydere ikke opkræve særskilt betaling for at levere de oplysninger til forbrugeren som loven forpligter dem til. Forbrugerrådet finder, at arbejdsgruppens lovudkast bør suppleres med en tilsvarende bestemmelse, da oplysningskravene er beskyttelsespræceptive og forbrugeren dermed ikke kan fravælge at modtage disse oplysninger.

Ad 6)

Et flertal i arbejdsgruppen har indstillet, at muligheden for at fastsætte en "bagatelgrænse" for kreditgivers mulighed for at kræve kompensation ikke udnyttes. Forbrugerrådet finder imidlertid, at en sådan bagatelgrænse bør indføres og henviser til mindretalsudtalelsen i betænkningens afsnit 4.10.3.

Ad 7)

Efter forbrugerkreditdirektivets artikel 20, skal medlemsstaterne sikre, at kreditgivers virksomhed overvåges af et organ eller en myndighed, som er uafhængig af finansieringsinstitutter eller er underlagt regulering.

Det er Forbrugerrådets vurdering, at 'kreditgivers virksomhed' i denne sammenhæng drejer sig om de kreditaftaler der indgås med forbrugere samt om kreditgiveres efterlevelse af direktivets bestemmelser, og at en egentlig overvågning derfor forudsætter tilvejebringelsen af viden om disse forhold. Forbrugerrådet skal derfor opfordre til, at en sådan viden sikres.

Ad 8)

Efter forbrugerkreditdirektivets artikel 24 skal medlemsstaterne sikre, at der findes egnede, effektive procedurer for udenretslig bilæggelse af forbrugertvister vedrørende kreditaftaler, hvor det er relevant, ved anvendelsen af eksisterende organer.

Forbrugerrådet finder, at der er et særligt stort behov for adgang til et klage- eller ankenævn i forbindelse med optagelsen af SMS-lån eller optagelsen af dyre forbrugslån på internettet eller i detailhandelen. Forbrugerrådet opfordrer derfor til, at det sikres, at også klager over lån optaget hos finansieringsselskaber kan indbringes for et klage- eller ankenævn.

Der henvises i øvrigt til mindretalsudtalelsen i betænkningens afsnit 6.18.3.

Ad 9)

Forbrugerkreditdirektivets artikel 23 pålægger medlemsstaterne at fastsætte sanktioner for overtrædelse af de regler, der gennemfører direktivet i national ret. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

I forbindelse med en tilsidesættelse af pligten til at vurdere forbrugerens kreditværdighed finder Forbrugerrådet, at en grov eller oftere gentagen overtrædelse bør sanktioneres med bøde efter den foreslåede § 56, stk. 2. Et flertal i arbejdsgruppen har indstillet, at kreditgivers overtrædelse af pligten til at vurdere forbrugerens kreditværdighed bør sanktioneres gennem Finanstilsynets og Forbrugerombudsmandens eksisterende muligheder for at udstede påbud.

Ad 10)

Den foreslåede § 8, stk. 6 og 7 er en videreførelse af den gældende § 15, stk. 2 og 3, i kreditaftaleloven. Efter bestemmelserne kan det i kreditaftalen alene aftales, at kreditomkostningerne helt eller delvis skal variere med størrelsen af Nationalbankens diskonto eller lignende forhold, som kreditgiveren er uden

indflydelse på, medmindre kreditgiveren er et godkendt pengeinstitut, realkreditinstitut eller kreditinstitut. Forbrugerrådet opfordrer til, at Justitsministeriet foretager en analyse af hensigtsmæssigheden i at undtage pengeinstitutter, realkreditinstitutter og kreditinstitutter fra bestemmelserne i forslaget § 8, stk. 6 og 7.

Med venlig hilsen

Vagn Jelsø
Afdelingschef i Forbrugerpolitisk Center

Troels Hauer Holmberg
Økonom

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Høring vedrørende betænkning om gennemførelse af forbrugerkreditdirektivet

Indledningsvis takker Finansrådet for muligheden for at afgive høringssvar.

Finansrådet har deltaget i den arbejdsgruppe, der står bag betænkningen. Nærværende høringssvar er således hovedsagelig en gengivelse af de mindretalsudtalelser, Finansrådet er fremkommet med i betænkningen.

Implementering af direktivet i forhold til lån med pant i fast ejendom

Af direktivets artikel 2, stk. 2, litra a, fremgår det, at direktivets bestemmelser ikke finder anvendelse på kreditaftaler, som er sikret ved pant eller ved en anden sammenlignelig sikkerhedsstillelse ("boliglån"). I betragtning 14 i direktivets præambel er det ligeledes anført, at kreditaftaler, der har til formål at yde kredit sikret ved pant i fast ejendom, ikke bør være omfattet af direktivet.

Det er EU-Kommissionens hensigt at regulere boliglån særskilt. Kommissionen offentliggjorde således i december 2007 en hvidbog for integration af de europæiske markeder for realkredit til private. I hvidbogen gennemgår Kommissionen en række forslag til at fremme integrationen af EU's realkreditmarkeder. Det bemærkes, at selv om hvidbogen efter sin titel vedrører realkredit, omfatter dette begreb i hvidbogen også boliglån ydet af banker. Hvidbogen forventes at blive fulgt op af et direktiv.

Siden implementeringen af 1987-direktivet om forbrugerkreditaftaler i 1990, hvor direktivets anvendelsesområde i Danmark også blev udvidet til at omfatte lån med pant i fast ejendom, er der sket en betydelig udvikling i reguleringen af området. Det betyder, at boliglån ud over at være reguleret i kreditaftaleloven i dag tillige er reguleret af reglerne om god skik for finansielle virksomheder (skema vedrørende dokumentation af rådgivning) samt forbrugerftaleloven (ved fjernsalg).

Det er således Finansrådets principielle holdning, at 2008-direktivet ikke bør implementeres for så vidt angår kreditaftaler sikret ved pant i fast ejendom, idet der hermed foretages en konkurrenceforvridende overimplementering.

26. oktober 2009

Finansrådets Hus
Amaliegade 7
1256 København K

Telefon 3370 1000
Fax 3393 0260

mail@finansraadet.dk
www.finansraadet.dk

Kontakt Jeanne Blyt
Direkte 3370 1062
jeb@finansraadet.dk

Journalnr. 345/02
Dok. nr. 235423-v1

Såfremt 2008-direktivet implementeres for lån med pant i fast ejendom, finder Finansrådet, at der bør ske undtagelser på de områder, som i betænkningen er identificeret som særligt problematiske.

Side 2

Fortrydelsesret for fast forrentede lån med pant i fast ejendom

Efter Finansrådets opfattelse er et af de særlige problematiske områder kundernes 14-dages fortrydelsesret i forhold til fastforrentede lån med pant i fast ejendom, idet bankerne ikke har mulighed for at få kompensation for et eventuelt tab. Her skal der efter Finansrådets opfattelse foretages en undtagelse i lighed med den undtagelse, der er givet i forhold til de obligationsbaserede lån. For begge låntyper foretager långiver en afdækning af det ydede lån. De obligationsbaserede lån afdækkes på obligationsmarkedet, og de fastforrentede lån afdækkes i rentemarkedet. Såfremt alene obligationsbaserede lån fritages for fortrydelsesretten, medfører det ulige konkurrencevilkår mellem banker og realkreditinstitutter.

Journalnr. 345/02

Dok. nr. 235423-v1

Hvis kunderne gives fortrydelsesret på de fastforrentede lån medfører det, at kunderne kan spekulere i renteutviklingen og derved påføre bankerne en tabsrisiko.

Tabrisikoen opstår, fordi banken umiddelbart efter kreditaftalens indgåelse afdækker sin renterisiko på fastrentelånet i rentemarkedet ved indgåelse af rentebytteaftaler (renteswaps). Førtidig lukning af renteswaps kan alene ske mod betaling af den markedsværdi, som aftalen repræsenterer. Er renten faldet, vil banken få et tab, er renten steget, vil banken få en gevinst. Der er derfor i dag aftalt gensidighed i bankens lånedokumenter, hvilket betyder, at kunden, hvis renten er faldet, skal indfri lånet til en overkurs, og hvis renten er steget, kan indfri lånet til en underkurs. Hvis der gives kunden en fortrydelsesret, kan banken ikke gøre et eventuelt tab gældende over for kunden, ligesom kunden heller ikke får en eventuel gevinst.

Det kan medføre, at bankerne må indregne en præmie i den rente, kunderne tilbydes. Herved bliver fastrentelån dyre for alle kunder. I værste fald kan det betyde, at bankerne ikke længere udbyder disse lån.

Disse lån har specielt betydning for kundernes finansiering af de sidste 20 pct. af den faste ejendom.

§ 7 c, stk. 2 (artikel 8 i direktivet) - vurdering af forbrugerens kreditværdighed

I stk. 2 anføres det, at "Hvis kreditgiveren og forbrugeren efter kreditaftalens indgåelse bliver enige om at ændre det samlede kreditbeløb, skal kreditgiveren ajourføre de finansielle oplysninger, som kreditgiveren har om forbrugeren."

Finansrådet er opmærksom på, at bestemmelsen er en direkte afskrift af artikel 8. Men hvis bestemmelsen skal give mening, bør ordet "ændre" udskiftes med "forhøje". Bestemmelsen giver ingen mening ved en nedsættelse af det samlede kreditbeløb. Ved den foreslåede ændring vil der tillige bli-

ve en naturlig sammenhæng i kravene til kreditgiver, når der i næste sætning fastsættes: "Før enhver væsentlig forhøjelse af det samlede kreditløb skal kreditgiveren atter vurdere forbrugers kreditværdighed."

Side 3

Fortolkning af den foreslåede § 8 b (artikel 18 i direktivet) - overtræk

Bestemmelsen foreskriver, at ved indgåelse af en aftale om oprettelse af en løbende konto, hvor det eventuelt vil kunne tillades forbrugeren at overtrække kontoen, skal aftalen indeholde en række oplysninger om konsekvenserne af et eventuelt overtræk.

Journalnr. 345/02

Dok. nr. 235423-v1

I Danmark er det således, at hvis der i tilknytning til en indlånskonto er udstedt betalings-/kreditkort eller foretaget tilmelding til Betalingsservice kan der gennemføres transaktioner, som der ikke er dækning for på kontoen, idet bankerne har indgået indløsningsaftaler med tredjemænd om at gennemføre transaktioner for at sikre det samlede system.

I udkastet til lovforslaget er det i bemærkningerne til § 8 b anført, at denne mulighed for overtræk betyder, at bankerne altid er forpligtet til at oplyse kunderne om eventuelle konsekvenser af overtræk i forbindelse med oprettelsen af kontoen.

Finansrådet finder ikke, at det i artikel 18 i ordene "hvor det eventuelt vil kunne tillades forbrugeren at overtrække kontoen" kan indfortolkes, at bankerne ved udlevering af f.eks. dankort eller tilmelding til Betalingsservice, har givet "tilladelse" for kunden til at overtrække en indlånskonto.

Ved i forbindelse med oprettelsen af en indlånskonto at pålægge bankerne en informationspligt om konsekvensen af et overtræk medvirker man til, at signalere til kunden, at et overtræk er tilladt. Dette signal ønsker Finansrådets medlemmer ikke at sende. Udgangspunktet for indlånskonti er, at disse ikke må overtrækkes.

Direktivet tager sigte på at regulere kreditaftaler. Finansrådet finder, at det ikke med direktivets ordlyd kan have været hensigten at ændre på karakteristika for indlånskonti. Finansrådet skal på den baggrund opfordre til, at bemærkningerne ændres.

Fortolkning af den foreslåede § 10 (artikel 12 i direktivet) - underretning om ændring i debitorrenten

I henhold til bestemmelsens stk. 1 skal kreditgiver jævnligt orientere forbrugeren via et kontoudtog på papir eller på et andet varigt medium.

I betænkningen side 143 anføres det, "at forbrugeren via adgang til eksempelvis en netbank selv kan generere et kontoudtog anses ikke for en tilstrækkelig orientering af forbrugeren, men et automatisk genereret kontoudtog, der er tilgængeligt via forbrugers netbank, vil være i overensstemmelse med *stk. 1*, hvis det indeholder de krævede oplysninger."

Den anførte fortolkning af bestemmelsen er **ikke** i overensstemmelse med den fortolkning, man har lagt til grund i forbindelse med implementeringen af betalingstjenestedirektivet, hvor man i forhold til betalingstjenestelovens § 53, stk. 2 vedrørende oplysninger til betaleren efter gennemførelse af betalingsordren finder, at det er tilstrækkeligt, at posteringsoversigten fremgår i netbanken.

Side 4

Journalnr. 345/02
Dok. nr. 235423-v1

Hvis oplysningerne er umiddelbart tilgængelige for brugeren i netbanken, vil en bredere forståelse af ordet "kontoudskrift" give større fleksibilitet og frihed for forbrugeren. I stedet for at få et "gammeldags/klassisk" kontoudskrift, der notorisk er forældet, når forbrugeren ser det, vil forbrugeren, når forbrugeren henter oplysningerne elektronisk, være sikker på, at kontooplysningerne er up-to-date. De seneste bevægelser fremgår af oversigten. Forbrugeren kan i øvrigt selv bestemme perioden og få de præcise oplysninger, som forbrugeren efterspørger.

Det afgørende kan ikke være, om oplysningerne efter § 10 gives i en bestemt form, men om oplysningerne er umiddelbart tilgængelige for forbrugeren. Udviklingen går i retning af elektronisk kommunikation, og kontoudskrift bør ikke være et statisk begreb, men defineres med en fleksibilitet, der gør, at man kan udvikle oplysningsmetoder over tid. Det gavner ikke forbrugeren, at bankerne er låst fast til en bestemt form, som man kender i dag, men som måske ikke er naturlig for forbrugere på længere sigt.

Finansrådet skal opfordre til, at fortolkningen ændres således, at den kommer på linje med fortolkningen af betalingstjenestelovens § 53, stk. 2. Herved opnås tillige, at bestemmelsen fremtidssikres.

Information til kunderne

Når det foreslås, at forbrugerkreditdirektivet også implementeres for lån med pant i fast ejendom, betyder det, at kunderne fremover skal have udleveret det i bilag 2 (Standardiserede europæiske forbrugerkreditoplysninger) anførte oplysningsskema. Dette skal ses i sammenhæng med, at kunderne i henhold til god skik-bekendtgørelsens bilag 2 også modtager et rådgivningsskema.

Finansrådet finder, at de mange oplysningsskemaer til kunderne medfører en uønsket overinformation og slører gennemsigtigheden for kunderne. På den baggrund opfordrer Finansrådet til, at der snarest iværksættes en analyse af de respektive reguleringer af informationsmaterialet på området og grænsefladerne mellem disse med henblik på at vurdere, om der kan etableres en forbedret indbyrdes koordinering. Dette har ligget uden for den nedsatte arbejdsgruppes kommissorium.

Beregningsgrundlag for ÅOP - Bilag 1, pkt. 4, nr. 10

Side 5

Finansrådet skal opfordre til, at der i lovforslaget redegøres for, hvad der skal forestås ved "en aftalt indikator" i den anførte bestemmelse.

Med venlig hilsen

Journalnr. 345/02

Dok. nr. 235423-v1

Jeanne Blyt

Direkte 33701062

jeb@finansraadet.dk

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København
Att.: Anders Thøgersen

København, 21. oktober 2009

Høring over betænkning om gennemførelse af Forbrugerkreditdirektivet

Dansk Kredit Råd har følgende bemærkninger til det fremsendte forslag til betænkning om gennemførelse af forbrugerkreditdirektivet.

ARBEJDSGRUPPENS KOMMISSORIUM

Arbejdsgruppens kommissorium var begrænset til udelukkende at foreslå ændringer, som var nødvendige for at implementere Forbrugerkreditdirektivet.

Det var derfor ikke mulighed under arbejdet at diskutere ændringer, der er tiltrængte, men som ikke var nødvendiggjort af Forbrugerkreditdirektivet.

Eksempelvis kan især nævnes behovet for fjernelse af konkurrenceulighederne mellem pengeinstitutter og finansieringsselskaber i forbindelse med rentereguleringer på eksisterende udlån, jf. den nugældende kreditaftalelovs § 15, stk. 2 og 3.

§ 15

...

Stk. 2. Medmindre kreditgiver er et godkendt pengeinstitut, realkreditinstitut eller kreditinstitut, kan det alene aftales, at renten helt eller delvis skal variere med størrelsen af Nationalbankens diskonto eller lignende forhold, som kreditgiver er uden indflydelse på.

Stk. 3. Stk. 1-2 finder tilsvarende anvendelse med hensyn til andre kreditomkostninger end renten.

Herudover bakker Dansk Kredit Råd op om det af Finans & Leasing fremsatte ønske om at der tværministerielt arbejdes i retning øget adgang for kreditgivere til relevant/vigtig information om låntagers økonomiske forhold til brug for kreditvurdering.

Et sådan tiltag vil både finansieringsbranchen og låntagende forbrugere kunne nyde godt af.

MARKEDSFØRING AF KREDITAFTALER

Det fremsatte lovforslag nødvendiggør en omskrivning af de gældende bekendtgørelser om prismarkedsføring af kreditaftaler for henholdsvis pengeinstitutter og ikke-pengeinstitutter.

Dansk Kredit Råd vil i den forbindelse på det kraftigste opfordre til, at reglerne for pengeinstitutter og ikke-pengeinstitutter harmoniseres så vidt muligt med henblik på at skabe en lige konkurrencesituation og mindre administration.

I den forbindelse bør brancheforeningerne inddrages i forberedelsen af disse bekendtgørelser for at sikre, at reglerne ikke får utilsigtede virkninger for kunder og erhvervsdrivende.

INFORMATIONSMÆNGDEN

Med de nye direktivbestemte regler vil lånekunder skulle modtage væsentlig mere information end hidtil.

Dansk Kredit Råd vil gerne benytte lejligheden til at gøre opmærksom på, at med den informationsmængde lånekunder skal modtage vil de væsentlige informationer til kunden være vanskeligt tilgængelig i mængden af mindre væsentlige oplysninger.

Det er derfor Dansk Kredit Råds opfattelse, at også yderligere forøgelse af informationsmængden til kunderne i forbindelse med kontrahering og markedsføring af kreditter vil føre til, at kunderne bliver dårligere klædt på.

De i den retning anførte bemærkninger fra et flertal i arbejdsgruppen, jf. betænkningen om gennemførelse af forbrugerkreditdirektivet, s. 51, vedrørende lån med pant i fast ejendom gør sig således også gældende for andre kreditaftaler.

Det er Dansk Kredit Råds opfattelse, at dette bør tages i betragtning i forbindelse med fremtidig regelkoncipering, herunder eksempelvis ved den ovennævnte kommende gennemgang af bekendtgørelserne vedrørende prismarkedsføring af kreditaftale.

Med venlig hilsen

Jacob Skriver Frandsen

Dansk Kredit Råd
Tlf.: +45 39 13 16 72
Mobil: +45 22 14 18 14
E-mail: jsf@n-cf.dk

Finans og Leasing

Interesseorganisation for danske finansieringsselskaber

Bernhard Bangs Allé 39
2000 Frederiksberg C
Telefon: +45 36 72 55 80
post@finansogleasing.dk
www.finansogleasing.dk
CVR nr. 75 36 12 11

26. oktober 2009

Til

Justitsministeriet
Att.: kontorchef Lennart Houmann

Høring over betænkning nr. 1509 om gennemførelse af forbrugerkreditdirektivet
Justitsministeriet har fremsendt ovennævnte betænkning med anmodning om Finans og Leasings eventuelle bemærkninger.

Finans og Leasing har deltaget i den arbejdsgruppe, som har afgivet betænkningen, hvorfor vi alene har følgende få bemærkninger:

Der bør arbejdes tværministerielt på at skabe adgang for kreditgivere til relevant/vigtig information om låntagers økonomiske forhold til brug for den kreditvurdering, der skal ske efter § 7 c

Som noget helt nyt i dansk ret introducerer forbrugerkreditdirektivet et krav om, at kreditgiver skal foretage en vurdering af låntagers mulighed for at tilbagebetale lånet baseret på *"fyldestgørende oplysninger, der, ... indhentes ... ved søgning i relevante databaser"*.

I den forbindelse gør Finans og Leasing opmærksom på, at det offentlige besidder ganske væsentlige informationer om låntagers økonomiske forhold, som vil være til væsentlig gavn for kreditvurderingen. Helt centralt kan nævnes SKAT's oplysninger om bl.a. indkomst (Indkomstregisteret oprettet ved lov nr. 403 af 8. maj 2006) og eksisterende gæld (af hensyn til rentefradragsret) og Fogedretternes oplysninger om debitorer, som har afgivet insolvenserklæring.

Fogedretterne besidder i dag oplysninger om en lang række forbrugere, der har afgivet insolvenserklæring, og som ikke samtidig er registreret i de private registre (RKI/Experian ell Debitor Registret), som har registre over dårlig betalingsevne. I dag kan det desværre derfor ske, at der ydes lån til en person, som indenfor det seneste halve år har afgivet insolvenserklæring i fogedretten. Det vil kunne forhindres ved adgang til Domstolsstyrelsens kommende elektroniske/centrale register over insolvenserklæring.

For at kreditgiver i fremtiden bedst muligt kan leve op til formålet bag bestemmelsen nemlig at undgå at borgere for optaget mere gæld end de kan afdrage, bør der skabes adgang for banker og finansieringsselskaber til disse oplysninger. Oplysningerne bør kunne indgå i et naturligt informationsflow, hvorfor der bør være mulighed for system-til-system løsninger.

Naturligvis skal hensynet til borgernes integritet vægtes højt, hvorfor adgangen til oplysningerne skal nyde den beskyttelse, som følge af persondataloven. Oplysninger bør således formentlig alene kunne tilgås med borgerens samtykke, som kan indbygges i kreditanmodningen.

Finans og Leasing

Interesseorganisation for danske finansieringsselskaber

Bernhard Bangs Allé 39
2000 Frederiksberg C
Telefon: +45 36 72 55 80
post@finansogleasing.dk
www.finansogleasing.dk
CVR nr. 75 36 12 11

Det er Finans og Leasings opfattelse, at situationen i mange andre EU-lande er, at kreditgiver har adgang til sådanne eller lignende offentlige oplysninger til brug for kreditvurderingen. Det er vigtigt, at den samme adgang skabes her i landet, hvis vi skal leve op til direktivets ambition om at undgå overgældssætning af den enkelte borger.

Finans og Leasing opfordrer derfor til, at der i forbindelse med lovgivningsarbejdet tages stilling til formerne for et fremtidigt samarbejde mellem relevante ministerier og brancheorganisationer med henblik på at skabe grundlag for en bedre udnyttelse af relevante offentlige oplysninger til brug for kreditvurderingen fremover.

Konkret har Finans og Leasing medio oktober 2009 rettet henvendelse til Domstolsstyrelsen med henblik på at kreditgiveres adgang til insolvenserklæringer indtænkes i det aktuelle projekt med at etablere et centralt, elektronisk register over insolvenserklæringer. Finans og Leasing beder Justitsministeriet være med til at understøtte denne proces.

Prisoplysningsregler bør forenkles

Direktivets indeholder en ny metode til at give forbrugere mulighed for prissammenligning ved at forpligte kreditgivere til at afgive såkaldte ”prækontraktuelle oplysninger” jf. art. 5 og lovudkastets § 7 a. Det kan derfor diskuteres, om det gør at de særlige danske prisoplysningsregler, som jo har samme formål, skal ophæves.

For en ophævelse taler, at der ellers bliver flere parallelle ”spor” til brug for kundens prissammenligning og dermed store administrative byrder. Det gør området unødigt indviklet for såvel de finansielle virksomheder, andre virksomheder fx detailhandlen, som er i berøring med reglerne, og forbrugerne.

Hvis man vælger at fastholde prisoplysningsreglerne, vil Finans og Leasing opfordre til, at der hurtigst muligt igangsættes et revideringsarbejde i samarbejde mellem de berørte myndigheder (Forbrugerstyrelsen og Finanstilsynet) og brancher. Arbejdet med revidering af de to i dag næsten éns regelsæt bør koordineres. Og det bør sikres, at nye regler kan træde i kraft samtidig med den ny kreditaftalelov, således at virksomhederne kan foretage nødvendige tilpasninger i en forretningsgang.

Ligestilling af banker og finansieringsselskaber hvad angår muligheden rente- og gebyrændringer

Finans og Leasing har i brev af 20. maj 2009 rettet henvendelse til Justitsministeriet med ønske om at § 15 ændres, således at finansieringsselskaber gives samme muligheder som banker for at foretage rente- og gebyrændringer. For god ordens skyld **vedhæftes** brevet. Finans og Leasing ser gerne, at den foreslåede ændring tages med i forbindelse med ministeriets udarbejdelse af lovforslag.

Det bør være muligt at udfærdige (alle) kreditaftaler digitalt

Forbrugerkreditdirektivet tillader, at en kreditaftale indgås digitalt på betingelse af, at aftalen opfylder kravene til et varigt medie.

Finans og Leasing

Interesseorganisation for danske finansieringsselskaber

Bernhard Bangs Allé 39
2000 Frederiksberg C
Telefon: +45 36 72 55 80
post@finansogleasing.dk
www.finansogleasing.dk
CVR nr. 75 36 12 11

Mange kreditaftaler indgås i dag via nettet, og mange kunder har fået adgang til digital signatur via den offentligt udbudte OCES-signatur. Det eneste der herefter forhindre at indgå kreditaftalen digitalt er, at retsplejeloven - uagtet vi lever i et højteknologisk samfund - kræver, at der fremlægges en original fysisk låneaftale (papir-dokument), når kreditor må forfølge sit krav i tilfælde af låntagers betalingsforsømmelse. Det understreges, at det er klart, at kreditgivere ikke ønsker at opbygge en portefølje af lån, som ikke i praksis kan håndhæves i tilfælde af, at lånene ikke tilbagebetales som aftalt. Derfor er retsplejelovens krav en reel, uovervindelig forhindring for at etablere digitale låneaftaler.

Hvad angår låneaftaler, som har pant i fast ejendom, andelsboliger, biler eller andre formuegoder, blev der i forbindelse med lovgivningen om digitaliseringen af tinglysningsystemet tilbage i 2006 (netop ikrafttrådt i september 2009 hvad angår fast ejendom) foretaget en ændring af retsplejeloven, så digitale låneaftaler også kan håndhæves digitalt ved retten. Det bør også være tilfældet for låneaftaler, som ikke er sikret ved pant (blankolån), således at kreditgivere beskæftiget med dette område ikke stilles ringere i konkurrencen end andre kreditgivere, og således at de rationaliseringsgevinster, som ligger åbne ved anvendelse af ny teknologi, også kan høstes på dette område.

Retsplejeloven bør derfor ændres, så det gøres muligt at fremlægge en digital låneaftale for retten. Så længe det ikke er muligt, får det danske samfund ikke gavn af de rationaliseringsmuligheder, som anvendelse af ny teknologi vil indebære også på dette område. Det bemærkes, at projektet om digitaliseringen jo netop bygger på, at der er store rationaliseringsgevinster ved at digitalisere processerne for alle involverede parter. Der bør også åbnes for disse muligheder på området for blankolån.

Finans og Leasing opfordrer derfor Justitsministeriet til i forbindelse med fremsættelse af lovforslag om ændring af kreditaftaleloven også at fremlægge forslag om den fornødne ændring af retsplejeloven.

Bilag 2

I Bilag 2, pkt. 3 om kreditomkostninger er der en rubrik kaldet "Tilknyttede omkostninger". Det er uklart, hvad der menes med det. Begrebet "tilknyttede omkostninger" er ikke defineret i loven. Er det blot en overskrift møntet på rubrikkerne nedenfor, hvor der derfor ikke skal anføres noget? Eller skal der anføres et beløb i kassen til højre for "tilknyttede omkostninger"? Og i givet fald hvilke typer omkostninger er der tale om?

Med venlig hilsen

Christian Brandt

Fra: Christian Brandt [mailto:chb@finansogleasing.dk]

Sendt: 13. november 2009 11:25

Til: Lennart Houmann

Emne: Kreditaftaleloven

Kære Lennart

Jeg retter her henvendelse til dig om en problemstilling i relation til implementering af CCD, som jeg først er kommet til at tænke på inspireret af møde med mine engelske kollegaer i går.

Reglerne i KAL kap. 10 om ejendomsforbehold indeholder en (i vore dage) efter vores opfattelse urimelig gunstig beskyttelse af forbrugeren. Hvis en forbruger har finansieret et billøb ved "point of sale" er der forbud mod underpant og man skal derfor tage ejendomsforbehold. Der skal ske udbetaling på minimum 20 pct. af bilens pris i den forbindelse. Problemet er, at hvis forbrugeren senere kommer i misligholdelse med lånet kan forbrugeren ved at levere bilen tilbage til finansieren frigøre sig fra restgælden (et provenuetab kan opstå, hvis værditabet på bilen er større end udbetalingen og de afdrag, der allerede er foretaget, hvilket ikke er ualmindeligt i tider med faldende brugtvognspriser). Denne trafik ser vi i stigende omfang i disse tider. Se til inspiration fx UfR 2004.2062 H.

Det giver selvsagt finansieren en stor risiko/tab som banken som finansieringskilde ikke har og dermed uens konkurrencegrundlag.

Mine engelske kollegaer har et lignende problem, og de er inspireret af, at art. 16 i CCD siger, at forbrugeren har ret til at indfri sit lån før tid, men at det jo netop fremgår heraf, at forbrugeren er forpligtet til at betale det lånte beløb tilbage. Man kan således efter CCD art. 16 som forbruger ikke løbe fra sin restgæld.

CCD omfatter som bekendt billån, idet direktivet alene undtager lån med pant i fast ejendom.

Idet CCD art. 16, stk. 1 jo er en totalharmoniseret regel bør det overvejes, at det betyder, at vi ikke kan opretholde retstilstanden efter kap. 10, som beskrevet ganske kort ovenfor.

Jeg vil bede jer overveje spørgsmålet. Jeg deltager gerne i at kaste yderligere lys over problemstillingen.

Med venlig hilsen

Christian Brandt
Direktør, Finans og Leasing
Bernhard Bangs Allé 39
2000 Frederiksberg
Tlf.: 36725580 - Mobil 40382987
chb@finansogleasing.dk
www.finansogleasing.dk

Fra: Christian Brandt [mailto:chb@finansogleasing.dk]
Sendt: 19. november 2009 13:39
Til: Lennart Houmann
Emne: Kreditaftalelovens § 41 er i strid med CCD art. 14

Kære Lennart,

I tillæg til min mail fra sidste uge, hvor jeg argumenterer for, at vi i lyset af CCD art. 16 ikke kan opretholde den særlige danske retstilstand jf. KAL § 41, hvorefter forbrugeren ved ejendomsforbeholdskøb kan levere bilen tilbage uden at hæfte for restgælden, vil jeg gerne tilføje følgende argument:

Det er også i modstrid med CCD art. 14 om forbrugers ret til en fortrydelsesret i 14 dage. Det er et grundlæggende princip, at forbrugeren i tilfælde af fortrydelse er forpligtet til at tilbagebetale det lånte beløb. Det kan ikke være rigtigt, at forbrugeren, efter at fortrydelsesfristen er udløbet, kan blive stillet bedre ved at han efter reglerne i KAL kap. 10 kan undgå at tilbagebetale restgælden blot ved at aflevere bilen. Dermed udstrækkes fortrydelsesfristen reelt til at gælde ikke bare i 14 dage men i hele lånets løbetid (når bortses fra, at forbrugeren mister udbetalingen på 20 pct.) og forbrugeren stilles bedre ved at slippe for restgælden.

Jeg mener derfor, at art. 14 og 16 samlet må føre til, at der skal foretage ændringer i KAL kap. 10, således at forbrugeren ikke kan slippe for restgældskravet.

Jeg beklager den lidt rodede tilgang fra min side. Hvis der er behov for det, sætter jeg gerne budskabet op i et samlet notat/brev.

Med venlig hilsen

Christian Brandt
Direktør, Finans og Leasing
Bernhard Bangs Allé 39
2000 Frederiksberg
Tlf.: 36725580 - Mobil 40382987
chb@finansogleasing.dk
www.finansogleasing.dk

Finans og Leasing

Interesseorganisation for danske finansieringsselskaber

Bernhard Bangs Allé 39
2000 Frederiksberg C
Telefon: +45 36 72 55 80
post@finansogleasing.dk
www.finansogleasing.dk
CVR nr. 75 36 12 11

7. december 2009

Til

Justitsministeriet
Att.: kontorchef Lennart Houmann

Høring over betænkning nr. 1509 om gennemførelse af forbrugerkreditdirektivet

Justitsministeriet har fremsendt ovennævnte betænkning med anmodning om Finans og Leasings eventuelle bemærkninger.

Finans og Leasing har tidligere afgivet høringssvar fulgt op af to e-mails om forholdet mellem kreditaftalelovens kap. 10 og forbrugerkreditdirektivet.

Her følger forskellige spørgsmål, som er opstået senere særligt i forbindelse med "point of sale"-finansiering, og som også ønskes belyst i forbindelse med implementeringen af direktivet.

Kreditformidlere

Ved bilfinansiering "point of sale" (trepartsforhold) benyttes i mange tilfælde **vedhæftede** standardaftale udfærdiget af Finans og Leasing og DAF i 2000. I langt de fleste tilfælde overdrages finansieringsaftalen samtidig med indgåelsen til en ekstern finansier. I enkelte tilfælde finansierer bilforhandleren selv salget. I det følgende tages der udgangspunkt i normalsituationen, hvor aftalen samtidig med indgåelsen overdrages til ekstern finansier.

Det rejser forskellige spørgsmål:

Er bilforhandleren forpligtet til at udlevere bilag 2 til alle som henvender sig? Bilforhandleren er ikke den egentlige/endelige kreditgiver på en indgået kontrakt, hvorfor svaret må/bør være benægtende jf. lovudkastets § 7 a, stk. 9.

Herfor taler også, at konstruktionen opfattes som fjernsalg, idet bilforhandleren anses for et "fjernsalgssystem" for finansieren. Derfor må det også i sammenhæng med kreditaftaleloven anerkendes, at bilforhandleren ikke er kreditgiver.

Ved udfyldelsen af bilag 2 er spørgsmålet, hvem der skal angives som kreditgiver og kreditformidler? I de tilfælde, hvor bilforhandleren vil lade en ekstern finansier tage sig af finansieringen, synes det mest logisk at angive denne eksterne finansier som kreditgiver.

Det samlede kreditbeløb

Jf. § 4, stk. 1, nr. 12 er det samlede kreditbeløb "Løftet for eller summen af alle beløb, der stilles til disposition i henhold til en kreditaftale". I den nuværende bestemmelse § 9, stk. 1, nr. 1 defineres lånebeløbet som "Det lånte beløb efter fradrag af stiftelsesomkostninger,

Finans og Leasing

Interesseorganisation for danske finansieringsselskaber

Bernhard Bangs Allé 39
2000 Frederiksberg C
Telefon: +45 36 72 55 80
post@finansogleasing.dk
www.finansogleasing.dk
CVR nr. 75 36 12 11

kurstab og lignende". Vi går ud fra, at bestemmelserne i praksis giver samme resultat, herunder at stiftelsesomkostninger, som medfinansieres i lånet, ikke indgår i "det samlede kreditbeløb", idet disse stiftelsesomkostninger jo ikke kan siges at være "stillet til disposition" for debitor.

Bilag 2, 3. Kreditomkostninger, punkt 8 "Hvis relevant, Eventuelt andre omkostninger i forbindelse med kreditaftalen"

Finans og Leasing går ud fra, at dette felt ikke skal indeholde oplysninger relaterende sig til andet end stiftelsen/oprettelsen af kreditten jf. overskriften "kreditomkostninger". Fx bør omkostninger til evt. inddrivelse af fordringen ikke være omfattet.

Fjernsalg – bilag 2, afsnit 5

Forbrugerkreditdirektivet angiver i art. 14, stk. 5, at dets fortrydelsesretsregler går forud for de fjernsalgsregler, der gælder for finansielle tjenester. Det er dog vigtigt at være opmærksom på, at det kun angår art. 6 og 7 i direktiv 2002/65/EF som kort sagt handler om fortrydelsesrettens længde. Fx gælder kravet i art. 3, stk. 1, nr. 3, litra d om at give praktiske anvisninger til forbrugeren på hvorledes fortrydelsesretten kan udøves stadig.

Jeg mener at erindre, at der med hjemmel i Forbrugeraftalelovens § 16 af Justitsministeren udstedt bekendtgørelse med formkrav til, hvorledes denne oplysning skal gives. Hvis det er rigtigt, skal det koordineres med bilag 2, afsnit 5, litra b, hvor det også anføres, at der skal gives praktiske anvisninger om udøvelsen af fortrydelsesretten.

Det er i øvrigt bemærkelsesværdigt, at mange af de oplysningskrav, der findes i Forbrugeraftaleloven jf. direktiv 2002/65/EF art. 3 også er behandlet i bilag 2, afsnit 5. Betyder det, at man i tilfælde af fjernsalg af en kreditaftale efter lovudkastets implementering kan basere sig på bilag 2 hvad angår oplysningskrav om fjernsalg. Eller skal man sammenholde bilag 2 med fjernsalgsreglerne? I givet fald bør det i forbindelse med lovarbejdet nærmere udredes, hvor fjernsalgsreglerne i Forbrugeraftaleloven i fremtiden supplerer kreditaftaleloven og bilag 2.

Med venlig hilsen

Christian Brandt

Direktør for Finans og Leasing

Forbrugerkøbekontrakt

FORBRUGERKØBEKONTRAKT

autoriseret af:

DAF

Danmarks Automobilforhandler Forening

DFF

Danske Finansieringsselskabers Forening

Dato :
 Side :
 Kontraktnr. :
 Afgift : Kr.

Købekontrakt - salg med ejendomsforbehold - Forbrugerkøb

Mellem underskrevne SÆLGER:		og	KØBER (E):	
Cpr./CVR-nr.:	XXXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXXX		Cpr./CVR-nr.:	XXXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXXX

er indgået købekontrakt på følgende vilkår:

Objektet:

§ 1

Køberen erkender på denne kontrakts vilkår, at have købt af sælgeren følgende nye/brugte objekt(er):

Art:	XXXXXXXXXXXXX	Årgang.:	XXXXXXXXXXXXX	Reg.nr.:	XXXXXXXXXXXXX
Model/Mærke:	XXXXXXXXXXXXX	Stel.nr.:	XXXXXXXXXXXXX	Reg. 1. Gang:	XXXXXXXXXXXXX
Forsikret hos:	XXXXXXXXXXXXX			Kilometer:	XXXXXXXXXXXXX

Salgs- og finansieringsbetingelserne er følgende:

§ 2

Købesum	kr.
Registreringsafgift	kr.
Udstyr i henhold til specifikationer	kr.
Leveringsomkostninger	kr.
Moms i alt	kr.

Kontantpris i alt

kr.

Udbetalingen erlægges på følgende måde:**SPEC.1:** Brugt objekt, fri for skjulte fejl og ubehæftet:

Mærke: XXXXXXXXXXXXXXXX Årgang: XXXXXXXXXXXXXXXX Km: XXXXXXXXXXXXXXXX

Taget i bytte for	kr.	
- eventuel restgæld	kr.	_____
friværdi	kr.	_____
kontant betalt (mod kvittering)	kr.	_____
Udbetaling i alt	kr.	_____

LÅNEBELØB

kr. _____

Stiftelsesomkostninger m.v.**SPEC.2:** Tillægges lånebeløbet

JA/NEJ

Stiftelsesprovision	kr.	
Dokumentgebyr	kr.	
Tinglysningsafgift	kr.	
Panthaverdeklaration	kr.	
Afgift købekontrakt	kr.	
Afgift ved eventuel transport af købekontrakt	kr.	_____
Stiftelsesomkostninger i alt	kr.	_____
RESTKØBESUM (det sælger skyldige beløb)	kr.	_____

Øvrige oplysninger i henhold til lov om kreditaftaler:

Årlige omkostninger i procent:	XXXXX
Stiftelsesomkostninger	kr.
Samlede renter m.v. i løbetiden	kr.
<i>SPEC.3:</i> Aflysning af ejendomsforbehold	kr.
Rategebyr (for hver ydelsesbetaling)	kr. _____
Samlede kreditomkostninger	kr. _____
Det samlede beløb der skal betales (Lånebeløb + udbetaling + samlede kreditomkostninger)	kr. _____

Anslået kaskoforsikringspræmie for ovennævnte objekttype, kr. 20.000,00, men kan variere afhængig af objekttype, købers alder og bopæl.

Restkøbesummens forrentning og afvikling:

- SPEC.4:* Restkøbesummen forrentes pr. måned med XX% og betales af køber med i alt XX månedlige ydelser, hver den 1. på kr. XX, første gang den XX. Sidste ydelse er på kr. XX og betales den XX. Det samlede antal ydelser udgør således XX. Afviklingen er beregnet ud fra, at kontrakten afvikles normalt, det vil sige rettidigt og uden gebyrberegning, at renten er uændret i hele kontraktperioden og at kontraktens dato er identisk med datoen for finansieringens start. Hvis renten ændres i kontraktperioden, kan sælger forlange at ydelsen ændres, så løbetiden ikke ændres.
- SPEC.5:* Renten beregnes dagligt og tilskrives månedligt bagud. Renten beregnes på basis af kalenderåret (henholdsvis 365/366 dage). Den årlige pålydende rente er XX, mens den årlige nominelle rente er XX.
- SPEC.6:* Købekontrakten refererer til en basisrente, der er identisk med XXXX p.t. XXXX. Bortfalder basisrenten, er sælger berettiget til at vælge en anden basisrente, der er repræsentativ for markedsrenten.
- SPEC.7:* Renten i nærværende købekontrakt er variabel. Indtræder der ændringer i basisrenten på mere end 0,25% p.a. i opad- eller nedadgående regning, ændres renten på købekontrakten tilsvarende.

Ved betaling efter forfaldsdag, betaler køber morarenter efter samme rentesats som aftalt i kontrakten. Er den aftalte rentesats lavere end højeste rentesats i henhold til renteloven, skal køber dog betale denne rentesats.

Gebyroversigt:

Herudover er sælger, hvis finansieringsforholdet giver anledning hertil, berettiget til at kræve betaling af følgende gebyrer:

<i>SPEC.8:</i> manglende oplysninger om adresseskift	kr. XXX	gebyr for ændring af afvikling	kr. XXX
rykkergebyr	kr. XXX	gebyr for undersøgelse af forsikring eller registre-	
gebyr for ydelseshenstand	kr. XXX	ringsforhold	kr. XXX
arkivforespørgsel p.t. kr. XXX pr. time/min.	kr. XXX	gebyr for besvarelse af forespørgsler fra offentlige myndig-	
fremsendelse af kontoudtog	kr. XXX	heder eller andre, der har krav på at modtage oplysninger	
forsikringseskift	kr. XXX	om finansieringsforholdets forløb, herunder udlægshavere	
rykkergebyr for præmierestance/forsikring	kr. XXX	og sekundære rettighedshavere i øvrigt	kr. XXX

Betalinger:

Udover lånebeløbet og kreditomkostningerne, er køber forpligtet til at betale:

- sælgers udgifter i tilfælde af lånets misligholdelse, herunder de af sælger fastsatte gebyrer for rykkere og påkravsskrivelser,
- sælgers udgifter til varetagelse af sine interesser som ejendomsforbeholdshaver, herunder eventuelle udgifter til dækning af reparationsgæld og forsikringspræmie og inkassoomkostninger, hvad enten sælger gør brug af et inkassobureau eller benytter advokat.
- øvrige gebyrer og morarenter som måtte være pålagt lånet gennem dets løbetid.

Enhver indbetaling på lånet anvendes først til dækning af påløbne gebyrer og renter. Hvad låntager ellers indbetaler, anvendes dernæst til dækning af afdrag.

Køber er dog indforstået med at sælger, såfremt denne måtte have eller få andre krav imod køber vedrørende det solgte, såsom tilgodehavende fra reparation, komplettering af objekt, betaling af skyldig forsikringspræmie eller lignende, er berettiget til forlods at anvende indbetalinger fra køber til nedskrivning af sådanne fordringer, jf. i øvrigt bestemmelserne i kreditaftaleloven.

Særlige vilkår:

§ 3

- SPEC.9:* I forbindelse med indgåelsen af nærværende købekontrakt er der aftalt nedenstående særlige vilkår. I det omfang der er modstrid mellem de særlige vilkår og kontraktens øvrige bestemmelser, har sidstnævnte forrang.

Ejendomsforbehold:

§ 4

A. OMFANG:

Sælger forbeholder sig ejendomsretten til det solgte (i det følgende benævnt objektet) indtil hele købesummen med renter og omkostninger er betalt. Indtil ejendomsretten er overgået til køber, er denne uberettiget til at videresælge, pantsætte, udlåne, udleje, eller på anden måde disponere over det solgte i strid med den af sælger forbeholdte ejendomsret. Under ejendomsforbeholdet indgår udstyr, tilbehør, komponenter m.v., der er monteret også af trediemand til komplettering, istandsættelse eller ombygning af udstyr m.v. der medfulgte ved leveringen eller træder i stedet herfor. Ejendomsforbeholdet omfatter eksempelvis også senere fornyelse af fælg, dæk, slanger samt audioudstyr af enhver art. De ved denne købekontrakt solgte genstande hører således sammen, at køber ikke, hvis sælger tager genstandene tilbage, kan adskille de enkelte genstande fra hinanden.

B. TINGLYSNING:

Hvis det solgte er omfattet af reglerne om tinglysning i bilbogen er det en betingelse, at der samtidig med underskriften på nærværende købekontrakt også underskrives en blanket "anmeldelse om ejendomsforbehold" til brug for anmeldelse i bilbogen.

C. FULDMAGT:

Sælger kan foretage tilføjelser eller rettelser i de i § 1 anførte oplysninger, hvis disse på grund af fejlskrift er mangelfuldt eller forkert udfyldt. Dette indebærer at der gives sælger fuldmagt til at foretage det fornødne til at "anmeldelse om ejendomsforbehold" kan lyses anmærkningsfrit i bilbogen, for eksempel i form af, at sælger retter en fejlagtig angivelse af bilens stelnummer. Sælger er berettiget til at videreoverdrage fuldmagten.

Modtagelsen af det solgte:

§ 5

Ved salg af brugte objekter har køber, før køkets afslutning, undersøgt objektet og sælger har ligeledes givet køber mulighed for afprøvning af objektet.

For nye objekter henvises til importørens service- og reklambestemmelser, som køber bekræfter at være gjort bekendt med.

Købers pligter:

§ 6

A. BRUG, VEDLIGEHOLDELSE OG REPARATION AF OBJEKTET:

Køber er forpligtet til at omgås objektet på omhyggelig måde og holde det i god og forsvarlig stand. Objektet må ikke anvendes til andre formål end de hvortil det er indregistreret og forsikret og specielt må objektet ikke anvendes til brug (motorsport etc.) der kan medføre større værdiforringelse end den ved købet bestemte anvendelse. Objektet må ikke udsættes for ændringer eller omdannelser i øvrigt. Objektet må ikke uden sælgers skriftlige tilladelse, anvendes til udlejning eller bringes ud af landet for varigt ophold eller omregistrering.

Køber skal foretage enhver fornøden reparations- eller vedligeholdelsesforanstaltning, således at det solgte til enhver tid er i god og brugbar stand. Ved reparationer på objektet må der ikke benyttes reservedele, der forringer objektets værdi.

B. RISIKO, FORSIKRING OG SKADER:

Risikoen for objektets hændelige undergang og beskadigelse bæres udelukkende af køber.

Køber er forpligtet til at holde objektet med tilhørende udstyr kaskoforsikret i et anerkendt dansk selskab og medvirke til, at sælgers ejendomsforbehold noteres af forsikrings-selskabet i henhold til den til enhver tid gældende formular. Hvis køber skifter forsikrings-selskab, er køber forpligtet til at underrette sælger herom og medvirke til at panthaverdeklarationen noteres af det nye forsikrings-selskab. Udgifterne herved afholdes af køber.

Indtræder der skader på objektet, og forsikrings-selskabet nægter at udbetale erstatning, er køber ligeledes forpligtet til straks at underrette sælger herom, samt om baggrunden for forsikrings-selskabets afvisning.

Uanset hvilket forsikrings-selskab køber måtte vælge, er sælger uden indflydelse eller ansvar for den valgte forsikring, herunder præmieberegningen, dækningsomfanget, fastsættelsen af en eventuel skadeserstatning eller alle øvrige forsikringsforhold.

C. OPLYSNINGSPLIGT:

Køber skal ved ændring af bopæl/forretningssted straks underrette sælger skriftligt herom.

Køber er forpligtet til, såfremt der foretages udlæg i, konfiskation eller beslaglæggelse af det købte og i tilfælde af betalingsstandsning, konkurs, gældssanering, åbning af forhandling om tvangsakkord eller umyndiggørelse, at underrette vedkommende retsinstant eller offentlige myndigheder om ejendomsforbeholdet ifølge nærværende købekontrakt. Køber er samtidig forpligtet til at underrette sælger om den indtrufne begivenhed.

Sælgers rettigheder:

§ 7

Hvis finansieringsforholdets forløb - også uden at dette skyldes købers forhold - giver anledning dertil, er sælger berettiget til:

- at** afkræve køber dokumentation for at objektet er kaskoforsikret på behørig vis, jf. § 6, herunder dokumentation for at der ikke er præmierestance på forsikringen,
- at** forlange at køber meddeler transport i en eventuel forsikringssum,
- at** få adgang til at besigtige objektet med henblik på at undersøge dettes stand og samtidig konstatere, om køber overholder sine forpligtelser i relation til brug, vedligeholdelse og eventuel reparation af objektet, jf. § 6,
- at** kontakte forsikrings-selskabet med henblik på at modtage enhver oplysning om den tegnede forsikring, herunder om præmien er betalt,
- at** afkræve køber dokumentation for at vægtafgift/ejeravgift er betalt og at objektet således er indregistreret, og
- at** kontakte Centralregisteret for Motorkøretøjer for at konstatere registreringsforholdene, herunder om der på behørig vis er betalt vægtafgift.

Tilbagebetaling:

§ 8

Sælger er berettiget til at tage objektet tilbage når køber misligholder kontrakten, jf. § 9.

Fremgangsmåden ved tilbagebetaling og opgørelse af fordringen og opgørelse af objektets værdi, sker i overensstemmelse med lov om kreditaftaler.

Misligholdelse:

§ 9

Hele den til enhver tid værende restgæld med mulige renter, gebyrer og andre omkostninger, beregnet i henhold til kreditaftaleloven, er straks forfalden til betaling, såfremt:

- a) køber ikke rettidig betaler forfaldne afdrag, jf. § 29 i lov om kreditaftaler,
- b) objektet sælges eller der på anden måde rådes over objektet, jf. § 1 i strid med den forbeholdte ejendomsret,
- c) objektet anvendes til andre formål end det indregistrerede,
- d) objektet ikke vedligeholdes på behørig vis og dette medfører væsentlig misligholdelse af objektet, jf. § 6.A.,
- e) der indtræder manglende forsikringsdækning af objektet, herunder manglende betaling af skyldig forsikringspræmie, eller såfremt sælger i øvrigt af anden grund modtager meddelelse om, at panthaverdeklarationen vil blive bragt til ophør, jf. herved § 6.B.,
- f) objektet bringes varigt ud af landet, uden at der foreligger tilladelse hertil,
- g) objektet går tabt eller bliver gjort til genstand for konfiskation, beslaglæggelse, eller lignende,
- h) køber i øvrigt på nogen måde misligholder bestemmelserne i nærværende købekontrakt, eller køber har afgivet urigtige oplysninger i forbindelse med finansierings etablering, forudsat at misligholdelsen eller de urigtige oplysninger er af væsentlig karakter,
- i) køber standser sine betalinger eller i øvrigt bliver ude af rådighed over sit bo.

I det i punkt i nævnte tilfælde, indtræder misligholdelse dog ikke, såfremt tilsynet, kurator eller værge, erklærer at ville indtræde i kontrakten med den virkning, at fremtidige ydelser skal betales som massekrav. Sælger kan betinge indtræden af, at der sker betaling af eventuelle allerede bestående restancer, og

af at der for boets regning indhentes en vurderingsrapport vedrørende objektets vedligeholdelsesstand samt eventuelle mangler ved dette.

Indtrædes der ikke i kontrakten, vil eventuelle ydelser der forfalder i tiden frem til objektet frivilligt afleveres, eller eventuelt tilbagetages ved en fogedforretning, under alle omstændigheder kunne kræves betalt som massekrav.

Force majeure:

§ 10

Sælger er ikke ansvarlig for tab der skyldes lovforskrifter, myndighedsforanstaltninger eller lignende, truende krig, borgerlige uroligheder, terror, sabotage, naturkatastrofer, strejke, lockout, boykot og blokade, uanset om sælger selv er part i konflikten, herunder at denne kun rammer dele af sælgers funktioner. Dette fritager dog ikke sælger for ansvar, hvis der fra sælgers side er udvist fejl eller forsømmelse, som vil kunne medføre erstatningsansvar.

Pantthaverdeklaration:

§ 11

I overensstemmelse med det ovenfor under § 6, litra B anførte, erklærer undertegnede køber/forsikringstager sig hermed indforstået med, at sælger eller ordre indtræder i den tegnede forsikring hos det i § 1 nævnte forsikringselskab og at parterne i den forbindelse udveksler mit cpr.nr./CVR-nr. via Dansk Forsikring og Pension.

Jeg bekræfter samtidig at være blevet gjort bekendt med vilkårene i den pantthaverdeklaration som forsikringselskabet noterer.

Ved deres underskrift på nærværende købekontrakt erklærer undertegnede sælger og køber på tro og love:

at objektet ikke er blevet overgivet til køber før underskriften af nærværende købekontrakt og førend udbetalingen ifølge kontrakten er blevet erlagt af køber.

Undertegnede køber erklærer endvidere:

- at jeg er myndig og ikke i betalingsstandsning eller konkurs.
- at jeg er nøje bekendt med indholdet i købekontrakten og har modtaget en genpart af kontrakten.
- at være indforstået med vilkårene i udleverede service- og reklambestemmelser.
- at have modtaget det købte i kontraktmæssig stand, jf. købekontraktens § 5 og i øvrigt være indforstået med at de på slutsedlen trykte salgsbetingelser også gælder for nærværende købekontrakt.

Som sælger:

Den /

_____

Som køber:

Den /

_____

Sælgers og købers erklæring:

§ 12

Transporterklæring:

Samtlige sælgers rettigheder ifølge denne købekontrakt - herunder navnlig den forbeholdte ejendomsret og kravet på erlæggelse af restkøbesummen, transporteres hermed til xxxx-Finans A/S, der har fyldestgjort sælger for transporten. Transporten omfatter i øvrigt enhver sælger i henhold til kontrakten tilkommende ret, herunder også fuldmagten i henhold til kontraktens § 4 C.

Sælger indestår for at køber ikke har indsigelser eller modkrav, men påtager sig i øvrigt ikke ansvar for opfyldelsen af købers forpligtelser, med mindre sælger afgiver særskilt kaution herfor.

Dato:

_____ for sælger

Accept af transport, finansieringsaftale, videregivelse af oplysninger:

Undertegnede køber erklærer hermed:

- at** være bekendt med den ovenfor anførte transport, hvorefter enhver betaling i henhold til kontrakten, med frigørende virkning alene kan ske til xxx-Finans A/S, objektet, som følge af transporten, ej heller må sælges eller tilbageleveres sælger uden xxx-Finans A/S' godkendelse,
- at** sælger ikke har ydet rådgivning i forbindelse med valg af finansiering,
- at** jeg er bekendt med, at sælger kan modtage et vederlag i forbindelse med fremskaffelse af finansieringen og at xxx-Finans A/S på forespørgsel er forpligtet til at oplyse størrelsen heraf,
- at** være indforstået med, at sælger af kontraktindehaver kan orienteres om forløbet af kontraktens afvikling.

SPEC.10: Jeg accepterer endvidere, at xxx-Finans A/S til overholdelse af Bank- og Sparekasselovens § 23 og § 23 A, jf. § 37 A videregiver/samkører sædvanlige kundeoplysninger med (moderselskab).

Så længe jeg er kunde i xxx-Finans A/S, kan dette selskab fra (moderselskabet) og dets datterselskaber få videregivet de oplysninger, som moderselskabet til enhver tid måtte have registreret om mit kundeforhold. Oplysningerne anvendes til brug for den løbende kunderådgivning og kundeadministration samt den løbende risiko- og kreditvurdering.

Dato:

_____ som køber

Sælgerkaution:

SPEC.11: I tilfælde af at køber ifølge nærværende købekontrakt udebliver med betaling af én ydelse i mere end 8 dage fra forfaldstidspunktet, er undertegnede sælger forpligtet til som selvskyldnerkautionist på anfordring at indfri xxx-Finans A/S' samlede tilgodehavende ifølge købekontrakten hos debitor, mod at få købekontrakten tiltransporteret. I tilfælde af, at xxx-Finans A/S i stedet vælger først at tilbagetage objektet, omfatter nærværende kautionsforpligtelse tillige den udækkede restfordring inkl. omkostninger, renter m.v. efter tilbagetagelsen, uanset om denne restfordring kan gøres gældende overfor køber eller ej, jf. kreditafalelovens § 41.

Dato:

_____

Jmt. Md.
26 OKT. 2009

Debitor
REGISTRET

Justitsministeriet
Att.: Kontorchef Lennart Houmann
Slotsholmsgade 10
1216 København K

23. oktober 2009

Kære Lennart Houmann

Høring over betænkning nr. 1509 om forbrugercreditdirektivet

Debitor Registret er på bare 5 år blevet et af landets førende kreditoplysningsbureauer. Vi driver et åbent skyldnerregister der indeholder negativoplysninger på privatpersoner, som er indsamlet og videregivet i henhold til persondatalovens §19-26. Datatilsynet fører tilsyn med vores virksomhed.

Debitor Registret er medlem af den Europæiske brancheorganisation ACCIS og har fulgt arbejdet med EU Kommissionen vedr. arbejdet med det nye CCD, herunder har vi givet input til det 'White Paper' som ACCIS har deltaget i.

I Danmark deltager vi et projekt ledet af Erhvervs- & Økonomiministeriet som har det formål at kortlægge markedet for forbrugslån, herunder de karakteristika der kan knyttes til overgældssatte danskere. I relation til denne høring har vi forgæves forsøgt at få Experian / RKI med på en fælles respons, hvorfor jeg skriver denne på vort selskabs vegne.

Vedr.: betænkning 1509 har vi fokuseret på §8 og §9.

Mit formål med dette hørings svar er, at argumentere for, at kreditoplysningsbureauerne i Danmark skal have adgang til offentlige oplysninger om dårlige betalere ligesom de har i Sverige. Ser man på tallene, så er ca. 6,5 % af alle voksne (18+) registreret som dårlige betalere i Sverige, mens vore analyser baseret på fogedsagerne i Danmark viser, at 9,5 % af alle voksne danskere er dårlige betalere - svarende til ca. 400.000 personer. Et tal som SKAT også har offentliggjort når de taler om danskernes gæld til det offentlige.

Kreditoplysningsbureauerne i Danmark har kun negative oplysninger som de selv må indsamle hos kreditorerne. Dermed bliver registrene ikke fuldkomne, men kun en delmængde af fx alle fogedsager gennemført ved danske domstole. Vore analyser viser, at oplysningsbureauerne i Danmark kun har 4,2 % af den voksne befolkning registreret i et åbent skyldnerregister (Debitor Registret + RKI). Hvis vi ligesom i Sverige fik tilgang til alle fogedsager (svarende til de svenske Kronofoged sager), ville vi kunne videregive oplysninger om dobbelt så mange danskere ifht. hvad vi kan i dag.

Justitsministeriet
Lovafdelingen

2008 NR. 793 - 0046

Akt.nr. 39

Min pointe er, at jo flere oplysninger om private danskere det offentlige deler med private kreditoplysningsbureauer, jo bedre kvalitet kan bureauerne give deres kunder - herunder den finansielle sektor. Og jo bedre oplysninger den finansielle sektor har til rådighed i kreditgivningen jo færre vil blive overgældsat, tabene i den finansielle sektor vil falde og det bør renten også, da de ikke skal dække så mange tab ind over prisen på lånene. Låntager vil blive rådgivet hurtigere, Og de der har problemer med deres økonomi vil hurtigere blive stoppet og dermed undgå yderligere forarmning.

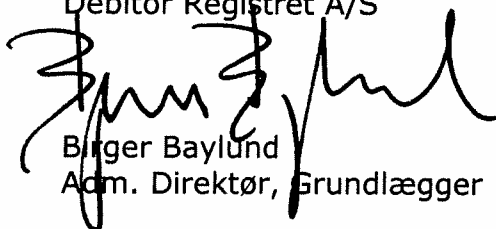
Min påstand er derfor, at hvis det offentlige giver oplysningsbureauerne adgang til at registrere oplysninger som den offentlige sektor har, så vil hele samfundet vinde på dette. Der skal kun videregives oplysninger fra den offentlige sektor til registrering i de private oplysningsbureauer, for så vidt at der er grundlag for registrering (jvfr. persondatalovens regler for kreditoplysningsbureauer §19-§26) så der fx er en dom.

Vi mener, at oplysningsbureauerne også skal have adgang til de insolvenserklæringer som debitorer afgiver i forbindelse med en fogedsag. Vi sidestiller denne oplysning med det at en virksomhed er i betalingsstandsning. Debitor afgiver erklæring om at vedkommende ikke har penge til at betale sine regninger. Denne oplysning indsamler kreditoplysningsbureauerne i dag i forbindelse med registrering af fogedsager, men vi har ikke et fuldkomment billede som hvis vi fik adgang til det Insolvens register som domstolsstyrelsen er ved at få etableret.

Endelig mener vi, at SKAT bør indberette de af deres dårlige betalere som overholder persondatalovens regelsæt for indberetning til et åbent register til begge de danske skyldnerregistre, for at hele samfundet får det bedst mulige billede i forhold til den enkelte debtors kreditværdighed.

Jeg vedlægger en kronik som dagbladet Børsen vil bringe ved nærmest givne lejlighed der omhandler mine synspunkter på hvordan vi er klar til at tage ansvar for bedre kreditgivning, men mangler adgang til vigtige oplysninger i dette arbejde. Endvidere vedlægger jeg brev fra Erhvervs- og Økonomiministeriet vedr. den arbejdsgruppe som vi deltager i.

Med venlig hilsen
Debitor Registret A/S

Birger Baylund
Adm. Direktør, Grundlægger

Bedre kreditvurdering giver færre dårlige betalere

I Danmark har kreditoplysningsbureauer som RKI og Debitor Registret ikke den samme adgang til de offentlige kreditoplysninger, som man har hos lignende registre i de lande, vi plejer at sammenligne os med. Det koster hvert år samfundet, virksomhederne og de dårlige betalere masser af penge. Branchen efterlyser politisk indgriben.

Jo bedre virksomhederne er til at kreditvurdere deres kunder, jo færre dårlige betalere vil der komme. Det betyder, dels at danske virksomheder vil tabe færre penge, dels at de kreditsøgende kan opnå bedre vilkår som fx lavere rente, og at de derved får nemmere ved at betale deres regninger og afdrag.

Ser man ovenstående i lyset af de politiske vinde, som blæser fra EU og vore danske politikere, så handler det i høj grad om, at den finansielle sektor skal kunne leve op til EU's kommende direktiv Consumer Credit Directive (CCD). Det omhandler bl.a. Responsible Lending, der har fokus på, at kreditvurderingen skal være så grundig, at udlåner ikke overgældsætter låntager.

Bedre kreditvurdering giver værdi til samfundet

Men hvad er så problemet i Danmark?

Problemet er, at kreditoplysningsregistre som Debitor Registret og RKI ikke har samme adgang til offentlige negative oplysninger, som man har i de lande, vi normalt sammenligner os med.

I landene omkring os har regeringerne for længst set samfundsværdien i at give kreditoplysningsbureauerne adgang til de offentlige registre, som har betydning for kreditvurderingen af en privatperson. Men i Danmark skal kreditoplysningsregistre selv indsamle betalingsanmærkningerne fra inkassobranchen og fra den finansielle sektor. Og da det er et liberalt erhverv, er det markedskræfterne, som styrer, hvad der indberettes til registrene.

Hver anden dårlig betaler kan fortsat optage lån

I Danmark indberettes under halvdelen af alle fogedsager til registrene. I Sverige er tallet 100 %. Det skyldes, at sagerne i Sverige bliver leveret direkte fra fogedretterne til de svenske registre – på samme måde som vi i Danmark kan købe regnskabsoplysninger på virksomheder fra Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Den nuværende situation betyder, at halvdelen af alle dømte dårlige betalere i Danmark fortsat kan søge kredit, optage mange forbrugslån og derved gældssætte sig i endnu højere grad.

Men ved at give disse oplysninger direkte til kreditoplysningsregistre vil man kunne reducere, at folk overgældsætter sig - og samtidig give både de private og de offentlige kreditgivere et bedre vurderingsgrundlag.

Bedre muligheder for kreditvurdering kræver politisk handling. Og der er mange forslag til forbedringer:

- Kreditoplysningsregistre skal tilbydes alle relevante fogedsager fra domstolene. Det vil give abonnenter adgang til alle 400.000 dårlige betalere – og ikke kun til de 200.000 som vi har i dag.
- Vi ønsker adgang til domstolenes kommende insolvensregister, hvor skyldner har seks måneders fredning i fogedretten. Personerne i dette register har meddelt

fogedretten, at de ikke har nogen penge, og de vil således ikke kunne betale tilbage på de lån, de måtte optage. Denne oplysning bør kreditgiver have inden kreditgivning. Det svarer til, at en virksomhed er i betalingsstandsning uden at nogen ved det!

- Kreditoplysningsregistre bør have adgang til SKATs register over de ca. 400.000 danskere, der pt. har gæld til det offentlige. Ganske få af disse er i dag indberettet til kreditoplysningsregistre. Det betyder, at dansk erhvervsliv ikke advares om disse personers økonomiske problemer, og at danskere, der har en dokumenteret dårlig betalingsevne eller -vilje, har fri adgang til yderligere gældssætning.
- Ligesom i Norge og Sverige bør de danske kreditoplysningsregistre have adgang til de private årsopgørelser til SKAT. Det vil nemlig give mulighed for at foretage en reel kreditvurdering baseret på positive oplysninger om indtægts- og formueforhold - og ikke kun på negativoplysninger. Det vil dels give danskerne mulighed for bedre renter, når de skal låne penge, dels vil det gøre, at flere virksomheder tør sælge på kredit. En lang række svenske webshops sælger i dag på kredit, og det har rent faktisk været med til at øge antallet af svenske internethandler.
- Kreditoplysningsbureauerne bør ligesom i fx England og Tyskland have adgang til bilbogen, tingbogen, CPR-registret samt låneengagementsregisteret, hvor hver persons lån samles.

Kun vindere

Hvis man vil opleve færre dårlige betalere i Danmark, kræver det politisk vilje. Er den vilje til stede, vil der kun være vindere. Virksomhederne vil opleve færre tab på dårlige betalere, og konkurrenceevnen vil stige. Færre danskere vil blive fristet over evne til at overgældsætte sig ved optage lån, de ikke kan betale tilbage. Den finansielle sektor vil få adgang til flere og bedre oplysninger fra kreditoplysningsregistre, hvilket styrker deres position i forhold til princippet om Responsible Lending, ligesom de vil undgå overgældsætning af den enkelte låntager.

Nye øjne på kreditoplysningsbranchen

Det er paradoksalt, at kreditoplysningsregistre kun har oplysninger om 200.000 ud de ca. 4,2 mio. danskere over 18 år. Og at det vel at mærke kun er negative oplysninger.

Danmark trænger til, at politikere og samfund ser på oplysningsbureauerne med helt nye øjne. I mange år har der i Danmark været monopol på kreditoplysninger, og der har været et meget fastlåst billede af, at kreditoplysning var en slags inkassovirksomhed.

Danmark har simpelthen brug for, at kreditoplysningsregistre inddrages som væsentlige aktører, når der skal give kredit og ydes lån. Taberne i Danmark er os alle, idet enhver virksomhed og bank må indkalkulere tabene i deres priser og renter. Vi som registre er villige til at påtage os vores samfundsansvar for, at fremtiden bliver mere tryk og sikker, når det handler om kreditgivning.

Nu er det op til politikerne at give os muligheden!

Birger Baylund
Adm. direktør, Debitor Registret

Debitor Registret A/S
Att. Henrik Kristian Christensen
Vester Søgade 10, 1. sal
1601 København V

27. august 2009

09/04373-3

/psn-dep

Kære Henrik Kristian Christensen

Økonomi- og Erhvervsministeriet har nedsat en arbejdsgruppe, som skal undersøge markedet for forbrugslån. Arbejdsgruppen skal bl.a. belyse aktørerne på markedet, udlånsaktiviteter samt forbrugerne og deres lånemønstre.

Økonomi- og Erhvervsministeriet kan trække på registerdata fra Danmarks Statistik, som kan indgå i en analyse af husholdningernes gældsætning. Ministeriet kan således analysere gæld i forhold til fx indkomst for de danske husstande.

En udførlig analyse af danskernes gældsætning forudsætter imidlertid, at vi kan analysere karakteristika for personer med misligholdte gældsforpligtelser. Vi er derfor interesseret i mulighederne for at anvende jeres datamateriale sammenkoblet med Danmarks Statistiks registerdata. En eventuel sammenkobling vil foregå under Danmarks Statistiks forskerordning i anonymiseret form.

Vi håber, at I vil deltage i et afklarende møde herom.

Med venlig hilsen

Martin Ulrik Jensen
Kontorchef

**ØKONOMI- OG
ERHVERVSMINISTERIET**
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Tlf. 33 92 33 50

Fax 33 12 37 78

CVR-nr. 10 09 24 85

oem@oem.dk

www.oem.dk

Garmøstervej 2
Postbox 259
DK-8600 Silkeborg
T +45 70 10 01 07
F +45 87 46 56 01

Kristianiagade 9
DK-2100 København Ø
T +45 70 10 01 07
F +45 87 46 56 02

E experian@experian.dk
www.experian.dk

HØRING OVER BETÆNKNING
OM
GENNEMFØRSEL AF FORBRUGERKREDITDIREKTIVET

Damiano Cracolici
Head of Credit Services Denmark
Experian A/S
DK-2100 København
T: +45 7010 0107
D: +45 8746 5836
M: +44 7711 232511
damiano.cracolici@experian.com

Høring over betænkning om gennemførelse af forbrugerkreditdirektivet

Grundlag for høringssvaret

Justitsministeriet har med brev af 11. september 2009 anmodet om Experian A/S' bemærkninger til betænkning om gennemførelse af Forbrugerkreditdirektivet.

Da baggrunden for Forbrugerkreditdirektivet blandt andet var et ønske om at fremme ansvarlig långivning og låntagning, har vi valgt at målrette vores høringssvar til de områder af Forbrugerkreditdirektivet, hvor vi kan bidrage med vores videns- og erfaringsgrundlag fra kreditoplysningsindustrien til at fremme dette overordnede formål. Nærværende høringssvar vil derfor målrettet omhandle mulighederne for at fremme ansvarlig långivning og låntagning i Danmark.

Kreditgivers pligt til at vurdere forbrugerens kreditværdighed

Ifølge direktivets art. 8, stk. 1 skal medlemsstaterne sikre, at kreditgiveren, inden kreditaftalen indgås, vurderer forbrugerens kreditværdighed på grundlag af fyldestgørende oplysninger, der, hvor det er relevant, indhentes hos forbrugerens og, hvor det er nødvendigt, ved søgning i den relevante database.

Medlemsstaterne skal ifølge art. 8, stk. 2 dernæst også sikre, at kreditgiveren, hvis parterne bliver enige om at ændre det samlede kreditbeløb efter kreditaftalens indgåelse, ajourfører de finansielle oplysninger, som kreditgiveren råder over om forbrugerens og vurderer forbrugerens kreditværdighed før enhver væsentlig forhøjelse af det samlede kreditbeløb.

Det fremgår af betænkningens punkt 6.5.2, at der efter gældende dansk ret ikke er nogen generel pligt for kreditgiveren til at vurdere forbrugerens kreditværdighed. En sådan forpligtelse foreslås af udvalget indføjet i kreditaftaleloven med følgende bestemmelse:

"§ 7 c. Kreditgiveren skal inden kreditaftalens indgåelse vurdere forbrugerens kreditværdighed på grundlag af fyldestgørende oplysninger, der, hvor det er relevant, indhentes hos forbrugerens og, hvor det er nødvendigt, ved søgning i relevante databaser.

Stk. 2. Hvis kreditgiveren og forbrugerens efter kreditaftalens indgåelse bliver enige om at ændre det samlede kreditbeløb, skal kreditgiveren ajourføre de finansielle oplysninger, som kreditgiveren har om forbrugerens. Før enhver væsentlig forhøjelse af det samlede kreditbeløb skal kreditgiveren atter vurdere forbrugerens kreditværdighed."

Ifølge bemærkningerne til lovudkastet svarer den foreslåede § 7 c til dels til forbrugerkreditdirektivets artikel 8 og fastslår, at kreditgiveren vil være forpligtet til at vurdere forbrugerens kreditværdighed inden en kreditaftale indgås.

Bestemmelsen indebærer, at kreditgiveren altid vil skulle indhente fyldestgørende oplysninger og på baggrund af disse oplysninger foretage en vurdering af forbrugerens kreditværdighed. Oplysningerne kan efter kreditgiverens skøn indhentes hos forbrugerens og ved søgning i relevante databaser, f.eks. hos kreditoplysningsbureauer.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med forbrugerkreditdirektivets overordnede formål om at øge forbrugerbeskyttelsen, og vurderingen af forbrugerens kreditværdighed skal derfor ske med henblik på at vurdere, om forbrugerens på baggrund af dennes økonomiske situation ved hjælp af f.eks. løbende indtægter, låneomlægning eller realisation af aktiver vil være i stand til at betale de forudsatte afdrag på kreditbeløbet og ikke med henblik på at vurdere kreditgiverens tabsrisiko.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i stk. 2, at kreditgiveren på ny skal foretage en vurdering af forbrugerens kreditværdighed, inden der sker en væsentlig forhøjelse af det samlede kreditbeløb. Ved forhøjelse af det samlede kreditbeløb skal kreditgiveren endvidere ajourføre de finansielle oplysninger om forbrugerens, som kreditgiveren har registreret.

Det er således udvalgets opfattelse, at "kreditgiveren altid vil skulle indhente fyldestgørende oplysninger og på baggrund af disse oplysninger foretage en vurdering af forbrugerens kreditværdighed. Oplysningerne kan efter kreditgiverens skøn indhentes hos forbrugerens og ved søgning i relevante databaser, f.eks. hos kreditoplysningsbureauer".

Det er Experians opfattelse, at den økonomiske krise har vist, at en ny tilgang til forholdet mellem låntagere og långivere er nødvendig, og at der må laves konkrete tiltag, der bygger på princippet om ansvarlig långivning.

Ansvarlig långivning og låntagning

Som kreditoplysningsvirksomhed står man mellem långivere og låntagere som en betroet tredjepart med det formål at øge gennemsigtigheden, reducere informationsasymmetri, øge pålideligheden og frem for alt støtte en informeret kredittransaktion for begge parter.

Kreditoplysningsvirksomheden er således leverandør af redskaber, der alle har til formål at fremme ansvarlig långivning og låntagning og dermed minimere risici for såvel långivere og låntagere.

Ansvarlig långivning indebærer blandt andet, at enkeltpersoner beskyttes mod at låne over evne ved at alle parter kan træffe økonomiske beslutninger på et fuldt oplyst grundlag ved hjælp af datadeling.

Vores erfaring, fra andre markeder viser, at ansvarlig långivning og låntagning bedst fremmes ved hjælp af datadeling formidlet af tredjepart. Datadeling sikrer fuld gennemsigtighed for både forbruger og långiver samt bidrager til minimering af risiko for samfund, långiver og forbrugeren.

Den fulde effekt af disse ydelser kan imidlertid alene opnås, når der anvendes både positive og negative data om kreditforhold. Adgangen til anvendelse af positive data vil blandt andet kunne ske gennem finansiell datadeling. Det er vores opfattelse, at uden finansiell datadeling vil ansvarlig långivning og låntagning ikke kunne opnås fuldt ud, hvilket bl.a. erfaringer fra Storbritannien viser¹
².

Finansiell datadeling

Ovenstående bygger på den antagelse, at jo flere positive data, der er kendt om en låntager, jo bedre kan låntagers forpligtelser og dermed låntagers kreditværdighed vurderes. Når långiver har adgang til både positive og eventuelt negative data om låntagers økonomi og gældsætning, kan låntager derigennem på samme tid klart demonstrere, at han ved, hvordan man håndterer kredit, og at han respekterer sine økonomiske forpligtelser. Dette kan endvidere være med til at fremme en mere ansvarlig adfærd fra forbrugerne, da vores erfaringer viser, at forbrugerne generelt er mere opmærksomme på deres adfærd, når de får afslag på kredit.

Alt i alt fører denne datadeling til en nedsat risiko for långiverne, hvilket betyder, at flere forbrugere får adgang til billigere kredit, da kreditgiver bedre kan vurdere sin tabsrisiko, ligesom denne datadeling medfører, at flere gældsplagede forbrugere kan identificeres og forhindres i at forsøge at låne sig ud af deres økonomiske problemer og dermed bedre beskyttes mod gældsætning ud over deres finansielle formåen, end det hidtil har været tilfældet.

Et finansielt datadelingssystem kan imidlertid ikke afgøre, om en given låntager er berettiget til kredit eller ej. Datadelingssystemet indsamler og giver adgang til de oplysninger, som kreditbranchen finder relevante og nødvendige for fuldt ud at kunne vurdere en persons kreditværdighed og sikre, at oplysningerne er så præcise og korrekte som muligt, og at disse indsamles og anvendes på en ensartet måde.

Långiverne vil herefter, på baggrund af den solide og omfattende information om låntagers økonomi og gældsætning, kunne indføre generelle kriterier for ansvarlig långivning og derigennem hjælpe forbrugeren til at låne mere ansvarligt, hvilket vil være medvirkende til at beskytte forbrugeren mod en potentiel økonomisk katastrofe.

---

¹ Bilag: Oxera 'Accentuating the positive: Sharing financial data between banks' (December 2005).

² Link til House of Commons Treasury Committee: Second Report on Data Sharing and Responsible Lending: <http://www.parliament.the-stationery-office.co.uk/pa/cm200405/cmselect/cmtreasy/274/27406.htm>.
Udskrift af websitet er vedlagt som bilag.

Korrekte og opdaterede informationer er af afgørende betydning for långiverne for at kunne yde ansvarlige lån. Med et finansielt datadelingssystem vil låntagere have adgang til de opdaterede økonomiske informationer, der vil være relevante og nødvendige for at kunne foretage en retvisende vurdering af en persons kreditværdighed. Når disse informationer er tilgængelige for kreditgiveren gennem et datadelingssystem, vil låntagere ikke bevidst kunne udelade at redegøre for gældsposter, der måtte være af betydning ved kreditvurderingen, da datadelingssystemet giver långiveren mulighed for at kontrollere eventuelle erklæringer fra låntageren.

Experian anerkender, at overvejelser om en større udveksling af data skal gøres med respekt for privatlivets fred og individets rettigheder. Relevant, korrekt og ajourført data vil altid forbedre kvaliteten af en kreditbeslutning, hvilket er meget vigtigt, ikke mindst for forbrugerne, men der skal naturligvis opretholdes en balance med individets rettigheder og privatlivets fred.

Et mindretal i arbejdsgruppen vurderer, at gennemførelsen af direktivets bestemmelser om kreditværdighedsvurdering forudsætter, at der indføres regler om overvågning af kreditgivers virksomhed på dette område.

Som det fremgår af ovenstående, er Experian af den opfattelse, at der er store fordele ved at indføre en øget gennemsigtighed i långivningen i form af finansiell datadeling. I den sammenhæng er det meget vigtigt, at alle de involverede parter, såvel långivere som låntagere, har tillid til systemet. Denne form for tillid kan efter vores opfattelse alene opnås med tilpassede relevante niveauer af kontrol og beskyttelse. Vi er dog af den opfattelse, at disse kontrol- og beskyttelsesforanstaltninger vil kunne træffes inden for rammerne af de tilsyns funktioner, der i dag allerede følger af kreditaftalelovens regler.

Såfremt Justitsministeriet har spørgsmål til nærværende eller har brug for yderligere information, kan undertegnede kontaktes.

Med venlig hilsen

Damiano Cracolici
Head of Credit Services Denmark
Experian A/S
DK-2100 København
T: +45 7010 0107
D: +45 8746 5836
M: +44 7711 232511
E-mail: damiano.cracolici@experian.com

Agenda

Advancing economics in business

Accentuating the positive: sharing financial data between banks

From 2006, all major UK banks will start sharing 'positive' data on their customers, such as details relating to loans and credit availability. Until now, only 'negative' data has been shared, such as that pertaining to arrears and bankruptcies. What is the likely impact of this new policy on the banking market? Will it help to reduce over-indebtedness? And what happens in other European countries?

All the major high-street banks in the UK have made a move towards sharing positive data. While one of the banks has already started to share positive data on credit card and personal loan customers, others have agreed to follow suit from early 2006. Some of the smaller credit providers, such as building societies and specialised credit card companies, also already share positive data on their customers. See the boxes below for examples of both types of data.

Banks are able to share positive, as well as negative, data through three credit bureaux: Experian, Equifax, and Call Credit. These credit bureaux deal with financial institutions on a reciprocal basis: lenders that provide positive data on their customers can also receive positive data on other lenders' customers; if only negative data is provided, only negative data will be received.

Why share negative data?

The logic behind sharing negative data is simple. Information about the extent to which a customer has been able to repay loans in the past can be used by banks as an indication of the customer's ability to repay

loans in the future. In other words, sharing this type of information reduces the information asymmetry between a bank and its (potential) customer. Overall, this is likely to result in lower default rates and hence improve market functioning.

Sharing such information may also increase competition between credit providers. It may reduce 'informational rents' that (incumbent) credit providers could otherwise extract from their customers. New entrants often do not have sufficient information on consumers and are therefore less able to offer competitive prices. Incumbents typically have more detailed knowledge of borrowers, since they know customers' history, which gives them a competitive advantage over new entrants. Pooling information with other credit providers reduces this advantage.

Furthermore, sharing information on borrowers may operate as a borrower-discipline device—every borrower knows that if they default, their reputation with other lenders is affected, potentially cutting them off from credit or making it more expensive to obtain.

Examples of negative data

- Delinquencies: non-payment of a debt
- County Court Judgements
- Bankruptcies
- Charge-offs: a debt that is written off
- Arrears
- Late payments

Examples of positive data

- Total amount and type of loans
- Accounts currently open and active
- Balances
- Credit limits
- Details relating to credit card commitments
  - how much is spent on the card each month
  - how much is repaid each month
- How much cash has been taken out
- Recent changes to borrowing limits

Why share positive data?

The added benefits

The extent to which sharing information has a real impact on default rates and competition is likely to depend on the type of information that is shared. Negative data does not fully prevent incumbent banks from extracting 'informational rents' from their existing customers. To compete on an even footing, new entrants would also require access to positive data.

In addition, sharing positive data may reduce the risk of over-commitment by borrowers. It may prevent situations in which a borrower takes credit simultaneously from many banks, without any of these banks being aware of the total amount of credit that the borrower has taken on. In the UK, the step towards sharing more positive data is encouraged by the Department of Trade and Industry as part of its strategy on tackling over-indebtedness.¹ Sharing positive data may enable credit providers to assess more effectively the credit status of applicants, and thereby to lend only to those who can afford it.

Whether the incremental impact of sharing positive data rather than just negative data on default rates and competition is indeed positive is an empirical question. Affordability of consumers (ie, their ability to service a debt) may be a good predictor of default, but it is not clear how strong a predictor it is.

The impact of the use of positive data on default rates and on the availability of credit may be analysed by running two simulations of credit-risk-scoring models: one that uses only negative data, and one that uses both negative and positive data. Running the risk-scoring model using only negative data produces a set of default rates for a given approval rate of applications. These default rates can then be compared with the default rates produced by the simulation in which the full dataset is employed.

Such an analysis was undertaken in the USA by Chandler and Parker (1989).² The study documents the ability of US credit bureau data to outperform application data in predicting risk. The analysis was based on

comparing credit bureau versus application data in scoring three categories of credit card applications: bank card, retail score card, and non-revolving charge card (ie, where the balance is paid off in full each month). Application data included variables such as the applicant's age, time at current/previous address, time at current/previous job, housing status, income, and number of dependants—ie, the basic data collected when credit is applied for. Credit bureau variables were grouped into three categories: the first containing negative data, and the second and third categories including several positive data variables, such as the number of new credit lines opened in the past six months, the number of accounts by category of lender, and a variable capturing the percentage of all revolving lines currently used. On the basis of application credit risk models, the study found that, as expected, the application data without credit bureau data yielded the lowest predictive power. The predictive power increased significantly at higher levels of credit bureau detail: the predictive power of the credit risk model using the most detailed data available (including the positive data) was 52% higher than the simple credit bureau treatment.

Another more recent study confirms these results (Barron and Staten, 2003).³ This study undertakes a similar analysis by comparing the power of a specific model using only negative variables with a model using both positive and negative data. The risk-scoring models were built using US credit report data provided by one of the credit bureaux. First, a model was estimated using all variables. The variables that would not be present in a set of negative data variables were then dropped and the model was rebuilt on the remaining variables. This method allowed for the construction of the best possible model from among the available variables. The effects of using positive data are shown in Tables 1 and 2.

- *Lower default rates*—as shown in Table 1, at a targeted approval rate of 60% (ie, 60% of applications would be approved), the negative-only model produces a 3.35% default rate among accepted applicants compared with a 1.9% default rate for the full model. In other words, at the given 60% approval

Table 1 Comparison between the two models of estimated default rates

Target approval rate (%)	Default rates (%)		
	Both negative and positive data	Negative data only	Difference (%)
60	1.90	3.35	76.30
75	3.04	4.07	33.90

Source: Barron and Staten (2003), op. cit, p. 297.

Table 2 Comparison between the two models of the proportion of customers able to obtain a loan

	Proportion of customers able to obtain a loan in the two models (%)		
	Both negative and positive data	Negative data only	Difference
Target default rate (%)			
3	74.8	39.8	-46.8
4	83.2	73.7	-11.4

Source: Barron and Staten (2003), op. cit, p. 298.

rate, the default rate using the negative-only model is 76.3% higher than if the full dataset model were used.

- *Greater availability of credit*—as shown in Table 2, at a target default rate of 4%, the full model would approve 83.2% of applications, while the negative-only model would approve only 73.7% of applications, a 11.4% reduction in loans provided. In other words, at a default rate of 4%, for every 100,000 applicants, use of the negative-only model would result in 11,000 fewer consumer loans.

These findings suggest that sharing positive data rather than only negative data not only enables credit providers to lend more responsibly, but also makes it more likely to result in greater competition, lower-cost loans (as a result of better estimates of the likelihood that a loan will be repaid), and greater availability of credit.

Data sharing in Europe

It is interesting to look at the extent to which positive and negative data is shared in other European countries. In all EU Member States, credit providers are able to access databases that contain information about consumers. Table 3 shows the ways in which credit bureaux are organised in selected EU countries. These vary between a state-owned model, as in Finland and France, and independent private providers, as in the Netherlands and the UK. Some countries have a hybrid system, in which credit information is collected by both a state-owned institution, such as a central bank, and one or more private companies. Some countries have one credit bureau (eg, Finland, Sweden, Germany, Ireland and France), while others have two or more providers (eg, UK, Italy and Belgium).

Table 3 Types of information that can be shared by credit bureaux in selected Member States

Country	Type of information provided that can be shared	Ownership	Main credit bureaux
Austria	Negative + positive	Consortium of credit providers	KSV
Belgium	Negative + positive	Consortium of credit providers	National Bank of Belgium; UPC
Finland	Negative	State-owned	Suomen Asiakastieto
France	Negative (currently considering sharing positive)	State-owned	Bank of France
Germany	Negative + positive	Private company owned by financial institutions	Schufa Holding
Greece	Negative + positive	Owned by major Greek banks	Tiresias
Ireland	Negative + positive	Private company owned by financial institutions	Irish Credit Bureau
Italy	Negative; negative + positive	Consortium of credit providers; private company owned by financial institutions	CTC; CRIF
The Netherlands	Negative + positive	Private company	BKR (Bureau Krediet Registratie)
Portugal	Negative + positive	State-owned; private company	Bank of Portugal; Creditinformacoes (joint venture between ASFAC and Equifax)
Spain	Negative + positive	State-owned; private company	Bank of Spain; private joint venture between Equifax and ASNEF
Sweden	Negative + positive	Private company owned by financial institutions	UC AB
UK	Negative + positive	Private company	Equifax; Experian; Call Credit

Source: European Credit Research Institute (2002), 'Credit Bureaus in Today's Credit Markets', updated by Oxera.

Most countries have a credit bureau which has the ability to share both negative and positive data, although there are exceptions (eg, France and Finland). However, in most countries where a credit bureau offers the infrastructure for sharing positive data, credit providers (particularly the larger incumbents) often provide only

negative data, making it more difficult for new entrants to obtain access to a large part of the market. Sharing positive data would make entry into markets by foreign credit providers easier, as it would enable them to access customer data on an equal basis with local incumbent credit providers.

---

¹ Department of Trade and Industry (2004), 'Tackling Over-Indebtedness: Action Plan', launched July 20th.

² Chandler, G. and Parker, L. (1989), 'Predictive Value of Credit Bureau Reports', *Journal of Retail Banking*, XI:4, Winter.

³ Barron, J.M. and Staten, M., 'The Value of Comprehensive Credit Reports: Lessons from the US Experience' in M. Miller (2003), *Credit Reporting Systems and the International Economy*, Cambridge, Massachusetts: MIT Press.

If you have any questions regarding the issues raised in this article, please contact the editor, Derek Holt: tel +44 (0) 1865 253 000 or email d.holt@oxera.com

Other articles in the December issue of *Agenda* include:

- **fine-tuning RPI - X: the impact of changing the incentives mechanism**
- **protecting consumers: is competition policy enough?**
- **watching the watchdog: the NAO's review of the OFT**
Peter Langham and Louise Campbell, National Audit Office

For details of how to subscribe to *Agenda*, please email agenda@oxera.com, or visit our website

www.oxera.com

- [Accessibility](#)
- [A-Z Index](#)
- [Glossary](#)
- [Help](#)
- [Contact Us](#)

www.parliament.uk

Thursday 22 October 2009

Search

- [Home](#)
- [Visiting](#)
- [About](#)
- [Parliamentary Business](#)
- [MPs, Lords and Offices](#)
- [Get Involved](#)
- [Topical Issues](#)
- [Education](#)

- [Hansard](#)
- [Archives](#)
- [Research](#)
- [Commons Publications](#)
- [Lords Publications](#)
- [Committees](#)

You are here: [Publications and Records](#) > [Commons Publications](#) > [Select Committees](#) > [Treasury](#) > Treasury

Select Committee on Treasury Second Report

---

3 Data sharing and responsible lending

Data Sharing

52. Before financial liberalisation, customers typically had lending relationships with only one or two high street banks. In 2000, over 50% of credit card users had only one credit card. Customers now have relationships with many different financial institutions and have multiple products—over 21% of people now hold 4 or more credit cards. In these circumstances greater importance attaches to possible lenders having accurate and comprehensive data concerning a consumer's existing credit commitments. The flexible nature of credit cards also makes it important that financial institutions have sufficient data to monitor the level of overall commitments. In the case of credit cards there may be a large gap of months or even years between the initial credit check conducted when the customer applies and the time the consumer actually borrows the money.

53. APACS noted that "Widespread data sharing has been in place for many years, albeit at varying levels in different institutions".^[93] Some banks currently only share what is known as negative data—events such as arrears, missed payments and bankruptcies. Others share positive or full data—this could include the size of the

outstanding balance, the credit limit, the maximum balance, the size of payment required and a full record of any late payments made over the past 24 months and when they were made.

54. A number of cases where individuals' debt commitments have grown beyond reasonable limits have been drawn to our attention. Illustrations from just one debt advice charity indicate that of their client base:[94]

- 178 had more than 16 credit cards
- 2,322 had debts in excess of 5 times their net yearly income
- 815 had debts of over £100,000.

These cases show the importance of companies having clear data on the size of a consumer's existing commitments. Some cases have had tragic consequences.

55. The Committee has three main concerns regarding the problems that stem from the lack of complete data sharing,

- i. *Promotion of irresponsible lending:* Lenders may be unable to assess accurately a consumer's ability to take on additional debt. A consumer making the minimum repayment across a number of different credit cards may be struggling with debt but may be seen to have a good credit record.
- ii. *Prevention of competition:* With the increased prevalence of risk-based pricing (determining the customer's interest rate according to their credit record), non-sharing of positive information may preclude consumers from being eligible for lower rates elsewhere.
- iii. *Fraud:* Criminals who are successful in obtaining a number of cards over a short period of time could use the credit of one card to pay the due balance off another. Once the perpetrator availed themselves of a sufficient number of cards and extended lines of credit, they would draw down on each card to its maximum limit and then disappear.

56. Which? told us "The banks repeatedly claim that they lend responsibly by undertaking credit checks. Yet how can banks do this if they lack access to a complete picture of the applicant's existing debt burdens?"[95] Banks acknowledged that there is scope for improvement. Mr Crosby told us that "There is not complete sharing and, therefore [the present system] is not going to work" and that there "is scope for data sharing to improve, positive and negative information. We share it across the industry on consumers' greatest financial liabilities which relate to mortgages, but not completely on credit cards, and it is somewhere we must go as an industry"; he agreed "completely" with the statement that if all banks shared positive information, the type of recent problems of over-commitment that we have seen would be much less likely to happen.[96] The lack of full data sharing in the credit card industry has significantly contributed to problems of over-commitment by hampering responsible lending. As industry representatives themselves acknowledged, there is significant scope for the system of data sharing to be improved and the industry must make progress in this direction.

57. APACS told us that "the industry acknowledges that it could potentially improve the quality of its lending decisions through wider sharing of data known to be predictive. Consequently APACS members have agreed a new set of data sharing principles, including for the first time explicit support from all APACS members for the sharing of full data on credit card accounts (within the constraints imposed by law). We estimate that this will increase the number of credit card accounts on which full data is shared by at least 6 million, accounting for around 11% of the market".[97]

58. Barclays told us that "There were three main ways in which lenders can improve credit risk decision making: Better analysis..., Higher quality data..., and Completing the picture..."; they noted that they "have a great deal of data on our customers. However, this does not give us the full picture—unless we can have access data held by other lenders we will not know, for example, the full extent of an individual's borrowing."[98] Mr Varley told us that "from the point of view both of consumer and [lender], the more data that is available the better. The lending will be better; the risk calibration will be better; the calculation of an individual's ability to pay will be better. We should not assume that data is a panacea but in the area of minimum repayments and cash withdrawals...the sharing of that data across the industry would be helpful."[99] We recommend that all banks should share the maximum permitted data on credit card accounts. We welcome the explicit support from all APACS members for this course of action and hope it will be accomplished promptly. However, there will continue to be room for improvement, particularly regarding the sharing of behavioural data to identify those consumers who may be over-committed and making the minimum payment across several cards, sometimes by using cash withdrawals from other cards.

59. We are aware that there may be certain legislative barriers to improved data sharing between banks and credit card issuers. We accordingly wrote to the Information Commissioner, Mr Richard Thomas. He told us that

"The main barrier to a wider sharing of historic data is the common law duty of confidence, rather than the Data Protection Act 1998. There is, though, an interaction between the two. The 1998 Act requires that any processing of personal data is 'lawful'. A disclosure of personal information that involves a breach of the

common law duty of confidence will not be lawful and will therefore also contravene data protection law. The legal advice that we have received is that banks, card issuers and other financial institutions owe a duty of confidence to their customers as regards a customer's financial standing and affairs. A disclosure of such information by a financial institution to a credit reference agency without the customer's consent potentially breaches this duty.

There are some limited exceptions which enable disclosure of confidential information without consent. One is where there is an overriding duty to the public to disclose. Another is where, in a banking context, the interests of the bank require disclosure. Our legal advice was that these exceptions could not be used to justify the sharing of positive information without consent. This legal advice also raised doubt as to whether these exceptions to the duty of confidence could be used to justify the sharing of negative information. However, my predecessor took the view that she would not seek to prevent the sharing of negative information without consent provided certain conditions were met".^[100]

Sir Fred Goodwin explained that from 1998-99 the terms and conditions of credit cards have enabled issuers to share data with credit reference agencies.^[101] Prior to that, the terms and conditions of the products which were sold did not include the appropriate wording. To share this information from these products would require the customer's express consent.

60. There was some difference of opinion over the extent of the problems that stemmed from these pre-1998 products where data was not shared. The Information Commissioner told us that "given the extent of positive information sharing that was already in place, the rate of turnover in the market and the apparent eagerness of credit and store card issuers to share positive information it would be surprising if the non-sharing of positive information is particularly widespread".^[102] The industry disagreed with this. APACS told us that they estimated "that the recently agreed commitment of all APACS members to share full credit card account data will enable information on at least 6 million credit card accounts to be shared (11% of the market). Removal of legal inhibitors will result in at least a further 9 million [credit card] accounts where data could be shared (at least 16% of the market)"; they concluded that government and regulators could make a bigger contribution to addressing this issue than the industry was able to alone.^[103] Barclays told us that they estimated that the total number of accounts affected by the legal obstacles was 33 million current accounts, and 15 million loan and credit card accounts.^[104] Mr Thomas told us that positive information on these historic accounts could be shared with the customers consent. APACS noted that "whilst this is true it would involve writing to 9 million accounts (with some cardholders receiving several similar letters from different card issuers) to obtain explicit consent. Given that response rates to a typical direct mail campaign would be in the low single figures, the response rate to a letter regarding a legal technicality where there is nothing in it for the cardholder can be assumed to be extremely low indeed, with the distinct possibility that those with most cards may be the least likely to respond".^[105] They believed that "The power to enable lenders to share this data rests with the Information Commissioner who, in the absence of customer consent, may be able to grant an exemption to lenders or initiate a change in the legal framework".^[106]

61. There are problems relating to the sharing of data on 'historic' accounts where customer consent was not obtained at the time the account was opened. There are differences of opinion between the industry and the Information Commissioner regarding the extent of the problem. We believe the industry should immediately carry out a pilot study to assess the response rate to letters seeking customer consent. If response rates remain low, then we believe there is a case for an exemption from the common law duty of confidence for the sharing of positive information on credit card accounts. The industry, relevant government departments and the Information Commissioner need to work together to resolve the legal barriers to sharing historic data.

62. One of the concerns raised by some witnesses was that potential greater sharing of data could be used for purposes of aggressive marketing and predatory lending. Mr Daniels told us that "there are some companies that specialise in looking for highly indebted [consumers] and then lending them more. I think we lay ourselves open to those kind of issues with full data sharing, so while I am in agreement with data sharing I think we have to be very careful how we apply it, and I am not sure that this is a panacea or will prevent some of the tragedies we have seen happen recently".^[107] Practices that could be considered predatory lending could include aggressive targeting of lenders with unsecured debt, or attempting to persuade them to purchase a loan secured on a house, when it was clear they would be unlikely to be able to afford the repayments. Regarding the issue of predatory marketing, Mr Flynn told us that while "it is a fair point of criticism [to] say information could be used in a predatory sense," he believed that "there are protections in place through the data protection laws that would prevent lenders from using the information for marketing purposes".^[108] Sir Fred Goodwin told us that an APACS working group had recently arrived at an agreement that "there would be prevention of the data being used for marketing of any sort, whether it is predatory or not".^[109] Improved data sharing needs to be accompanied by strong and robust safeguards to prevent predatory lending. We note evidence from card issuers that these safeguards are in place; it would be appropriate for the DTI to review the adequacy of these arrangements.

TRIGGER POINTS FOR REFERRAL TO INDEPENDENT DEBT COUNSELLING

63. Due to the flexible nature of credit cards, in addition to the credit check undertaken at the time the credit card is issued, banks will typically monitor customers' accounts to assess whether there are any indications of financial difficulties. Where a customer only has a relationship with one financial institution, it is relatively easy for the bank to assess the extent of over-commitment and refer the customer to either a specialist unit within the bank or to independent debt counselling. For example, Mr Daniels of Lloyds TSB told us about their "Customer Support Unit" whose advisers were "trained to take customers through their income and expenditure and offer advice or debt rescheduling with the aim of reducing their monthly commitments". Lloyds TSB "proactively identify loan and overdraft customers who are showing early signs of financial difficulty, and contact them by telephone to offer the Unit's services".^[110] Sir Fred Goodwin told us that RBS focus in on managing the balances [they] have with the customer and looking very carefully at the customer's behaviour for any signs that the customer might be having financial difficulty, at which point we would proactively contact the consumer...If you can pick up a sign and act on it early, that is a beneficial thing to do. That can lead to customers being referred to external agencies for counselling".^[111] Mr Flynn told us that, when a customer is in a very serious financial situation, "Stresses are very high. They are receiving a lot of telephone calls. Whatever it might be, the stress is mounting and they find it difficult to bring themselves to pick up the phone and ask for help. What we hope we can do is, armed with the right information, pick up the telephone and talk to that person about options while they have options available to them".^[112]

64. In a situation where a customer has all their commitments with the same bank, such proactive procedures can play a part in preventing cases of over-commitment and ensuring that consumers have access to appropriate advice. However, as noted earlier, many consumers now have multiple credit cards, which are likely to be spread across several different lenders. In these circumstances, (especially given the absence of full data sharing), it is more difficult to identify customers that are struggling financially.

65. We asked lenders if they would consider examining whether a system of industry-wide trigger points based on a customer's exposure across several different lenders, and referral to independent debt counselling if the exposure exceeded a certain level, would be effective. Mr Flynn told us that MBNA "would like to make sure that we work on this topic because it is a complex one and one where we do have to make progress. We just have to be cautious about what triggers we might be talking about".^[113] When a consumer is in financial difficulties, an early referral to independent debt counselling can be beneficial in preventing the situation becoming worse. Individual banks may be monitoring their own exposure to the consumer, but many people now have several credit cards spread across a large number of lenders so there is a need for a more integrated approach across the industry to identify those customers in financial difficulty and to offer them appropriate advice. We recommend that the industry work towards establishing a set of industry trigger points, so that people with debt commitments can be referred to debt counselling.

ANNUAL CONSOLIDATED DEBT STATEMENT

66. The Consumer Credit Bill contains provisions relating to the provision of annual statements for regulated credit agreements.^[114] In the USA the Fair and Accurate Credit Transactions Act (FACTA) requires that credit reference agencies in the US provide to consumers, upon request, a free copy of their credit report once every 12 months. MBNA provided us with a sample US consumer credit file.^[115] This contained information on each of the accounts held by the sample consumer, as well as a useful summary outlining the consumer's total debts. We welcome the measures in the Consumer Credit Bill requiring an annual statement for each individual credit agreement. We note the provisions in this area of the US Fair and Accurate Credit Transactions Act and will be looking at them further.

Credit card cheques

67. Many firms now issue cheque books which can be used to draw on credit card accounts. The DTI Task Force on Over-indebtedness identified the unsolicited issuing of such cheques as one of a number of lending practices which disproportionately affected households at risk of over-indebtedness and had the potential to make a bad situation worse.^[116] We concluded in our last report that "Credit card cheques are being issued irresponsibly by some lenders". We called for cheques not to be sent unsolicited and to be accompanied by clear information regarding the APR and fees—specifically, the information that interest will be calculated from the date of the transaction with no interest free period, and that consumers do not have the same degree of protection under the Consumer Credit Act as when using a credit card.^[117]

68. APACS told us that the industry had developed a set of best practice guidelines for inclusion in the Banking Code. The guidelines "cover those credit-worthiness checks that should be made before credit card cheques are sent out to cardholders and, from the point of view of transparency, the information that should accompany them including the purpose and key features, how they are treated, the applicable interest rate and accrual time and the duration of any promotional rates".^[118]

69. Industry witnesses put forward a number of justifications for the issuing of unsolicited credit card cheques, including that they are a way of helping customers to have access to their credit line;^[119] can be used for balance transfers;^[120] and, since just over 50 per cent of the people in the Yellow Pages do not take credit cards, can enable customers to pay for goods and services that they could not otherwise use the [credit card] to pay for.^[121] We asked lenders whether they would consider issuing credit card cheques using a system under which customers had to opt in to receiving them. Some witnesses did not believe this would be to the benefit of the customer, but several witnesses said they would consider it. Mr Hoffman later wrote to tell us that Barclaycard were designing a test that offered "new customers the opportunity to opt in or out at account recruitment stage".^[122]

70. We welcome the inclusion in the Banking Code of guidelines covering the marketing of credit card cheques, although there is undoubtedly room for improvement in how the information regarding the interest rates and terms and conditions are communicated to the consumer. Credit card cheques continue to be issued unsolicited, a practice which we believe should cease. If consumers wish to avail themselves of credit card cheques, they should opt in to the system.

71. Concern has also been expressed that credit card cheques are vulnerable to fraud. Detective Chief Superintendent Ken Farrow, Chair of the Association of Chief Police Officers national working group on fraud was recently quoted as saying that "Criminals are able to use credit card cheques to commit fraud because they aren't secure and are sent out unsolicited".^[123] The industry should also introduce new measures to combat the fraudulent use of credit card cheques. The ending of unsolicited issuing will be very helpful in this regard.

Credit limit increases

72. In our earlier report we discussed the practice of *unsolicited* increases in credit limits. The DTI Task Force on Over-indebtedness identified that this practice as being associated with households in financial difficulties.^[124] We recommended that issuers should carry out internal and external checks before increasing credit limits and that there should be restrictions on the number of unsolicited increases in credit limits.^[125] In response, APACS have introduced a set of best practice guidelines that have been incorporated into the Banking Code: "These cover assessment of a customer's ability to repay, checks on a customer's suitability to receive an increase, communication with cardholders, regulation of emergency increases and clarity of information to consumers as well as opt-outs [from receiving unsolicited increases in credit limits], refusals of increases and reductions in credit limits too".^[126] In regard to whether there should be a restriction on the number of unsolicited credit limits each year they told us that "The industry does not believe that a pre-specified one-size-fits-all number of increases per year would assist consumers. It is not the number of increases but how these are operated in the interest of consumers that is paramount. Constraint on the way in which credit limit increases are currently managed would undermine proven processes which are a central pillar of responsible lending and could lead to higher credit limits being set at the outset of agreements, unnecessarily increasing risk to both lenders and borrowers".^[127]

73. Mr Varley told us that if a consumer is "running a card, borrowing on it, operating that borrowing and repayment successfully, we would consider maybe once or twice a year whether there should be a limit increase. If there is a pattern of minimum payments, for example, if it is clear that the card holder is struggling with the borrowing, we certainly would not increase the limit".^[128] Sir Fred told us that RBS "have a maximum of two increases per year".^[129] Some card issuers were supportive of the Committee's recommendation that there should be a restriction on unsolicited increases in credit limits. Egg told us that they "voluntarily restrict the number of unsolicited credit limit increases that a customer may receive".^[130] We welcome the inclusion of guidelines covering credit limit increases in the Banking Code. However, we believe that implementing a system restricting the number of unsolicited increases in credit limits would be beneficial in preventing some cases of financial difficulty. We do not believe that this would place excessive restraints on the industry as companies would continue to be free to raise credit limits should customers contact them to request an increase. We also note that some lenders already operate such a system and, to ensure responsible lending, this should become common practice across the industry.

Dealing with customers with mental health problems

74. In their submission to the review of the Banking Code, Citizens Advice emphasised the problems encountered by those with mental health difficulties in dealing with debt. They noted that there are "clear links between poor mental health and debt, heavy-handed debt collection practices can exacerbate mental ill-health; and that creditors and debt collectors do not respond sympathetically to requests for payment moratoria and debt write-offs in respect of customers with long-term mental health problems". Correspondence we have received has also flagged up inappropriate practices of continuing to offer debt to consumers with mental health difficulties, despite being clearly advised of these difficulties by other family members. The Independent review of the Banking Code recommended that "Code sponsors work with the national money advice associations listed in the Codes to agree guidance on the most appropriate ways for subscribers to assist people who have diagnosed mental health problems that impair their ability to handle money".^[131] The banks responded that they "will undertake the work suggested and look for a practical approach within the constraints of legislation and the inevitable difficulties associated with identifying the problems for any individual".^[132] As a matter of urgency we urge the banks to seek to work further with the money advice associations to agree guidance on dealing with people who have diagnosed mental health problems that impair their ability to handle money, and to publish draft guidance for the Banking Code by the end of the year.

Access to basic bank accounts

75. When consumers are in financial difficulty, it is essential that they have access to financial products to help them manage their debt commitments. Citizens Advice recently highlighted that basic bank accounts are "very useful for people in debt to manage and control their repayments, particularly those with income going into an overdrawn accounts".^[133] It can sometimes be useful for people to have access to a basic bank account, which involves no access to overdraft facilities, when they are in debt. However, Citizens Advice reported that "banks are often unwilling to allow people in debt to open bank accounts".^[134] There seemed to be some differences in the procedure between banks regarding the use of credit checks when opening basic bank accounts. Mr Daniels told that Lloyds TSB "put the basic bank accounts through the normal credit procedure".^[135] Mr Crosby told us that for HBOS "our credit assessment is different, by definition, from ordinary current accounts because the essence of the product is...that it does not actually give credit, per se, it provides money transmission. So from

our point of view the credit assessment is different but it is not without its issues and there is credit assessment".^[136] Mr Varley told us that, for Barclays "There is no credit check" and that "anybody can apply for a basic bank account and, provided they can identify themselves, they will have one".^[137] Basic bank accounts are a useful way for people in debt to manage their commitments and attempt to resolve their problems. Banks should ensure that their credit checking procedure does not deny access to basic bank accounts for those in financial difficulty.

Payment Protection Insurance

76. PPI is occasionally being sold to those who would not benefit from it, such as—in most circumstances—the unemployed and those with pre-existing medical conditions. PPI premiums vary significantly, but can be difficult to compare. The OFT told us that they "were aware of concerns about PPI" which they were investigating in the specific context of debt consolidation.^[138] The FSA assumed responsibility for the regulation of general insurance in January 2005. Since our initial report, further evidence has emerged regarding PPI. Which? supplied the results of a survey indicating that some lenders were supplying quotes for personal loans without making it clear that PPI was included, and that policy exclusions were often not made clear to consumers. The Competition Commission has recently highlighted concerns surrounding the competitiveness of the insurance services (including payment protection) that are sold with store cards.^[139] We recommend that once the transfer of responsibilities for insurance regulation to the FSA has been completed the FSA should begin an investigation into the selling of Payment Protection Insurance. This should include the safeguards in place to prevent the mis-selling of PPI to customers who would not be able to benefit from it due to exclusions, how more competition could be introduced into the market, and how the provision of information to consumers could be improved to allow better informed choices about whether to take out PPI and about which policy is appropriate for individual circumstances.

---

93 [Ev 53 Back](#)

94 [of around 60,000 Back](#)

95 [Ev 84 Back](#)

96 [Qq 206-208 Back](#)

97 [Ev 53 Back](#)

98 [Ev 60 Back](#)

99 [Q 449 Back](#)

100 [Ev 74 Back](#)

101 [Q 437 Back](#)

102 [Ev 74 Back](#)

103 [Ev 56 Back](#)

104 [Ev 74 Back](#)

105 [Ev 56 Back](#)

106 [Ev 53 Back](#)

107 [Q 209 Back](#)

108 [Q 432 Back](#)

109 [Q 434 Back](#)

110 [Ev 84 Back](#)

111 [Q 457 Back](#)

112 [Q 452 Back](#)

- 113 Q 460 [Back](#)
- 114 Clause 6 and Clause 7 of Consumer Credit Bill, 16th December 2004 [Back](#)
- 115 not printed [Back](#)
- 116 Cm 6040 *Fair, Clear and Competitive: The Consumer Credit Market in the 21st Century*, para 5.62 [Back](#)
- 117 First Report, para 94 [Back](#)
- 118 Ev 53 [Back](#)
- 119 Q 59 [Back](#)
- 120 Q 466 [Back](#)
- 121 Q 467 [Back](#)
- 122 Ev 81 [Back](#)
- 123 Which? magazine, January 2005, page 16 [Back](#)
- 124 Task Force second report para 6.6-6.7 [Back](#)
- 125 HC (2003-04) 125, para 85 [Back](#)
- 126 Ev 53 [Back](#)
- 127 Ev 53 [Back](#)
- 128 Q 540 [Back](#)
- 129 Q 540 [Back](#)
- 130 Ev 107 [Back](#)
- 131 Citizens Advice, submission to 2004 review of the Banking code, page 4 [Back](#)
- 132 Review of the Banking Code 2004, Recommendation of the Independent Review and Initial Response to review by subscribers to the code [Back](#)
- 133 Citizens Advice, submission to 2004 review of the Banking code, page 6 [Back](#)
- 134 *Ibid.* [Back](#)
- 135 Q 270 [Back](#)
- 136 Q 270 [Back](#)
- 137 Q 537 [Back](#)
- 138 Second Special Report of Session 2003-04, HC 431 (March 2004), (Appendix 2, Office of Fair Trading) para 9 [Back](#)
- 139 Competition Commission, *Store card market inquiry, Emerging Thinking*, 11 January 2005 [Back](#)

[Previous](#)[Contents](#)[Next](#)

[Commons](#)

[Parliament](#)

[Lords](#)

[Search](#)

[Enquiries](#)

[Index](#)

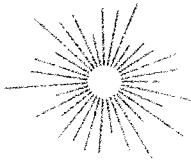

© Parliamentary copyright 2005

Prepared 4 February 2005

- [A-Z Index](#)
- [Accessibility](#)
- [Jobs](#)
- [Contact Us](#)
- [Freedom of Information](#)
- [Glossary](#)
- [Help](#)
- [Using this website](#)

Jmt. modt.
4 DEC. 2009

Justitsministeriet
Lovafdelingen, Formueretskontoret
Slotsholmen 10
1216 København K

768764 MNB/cmo
cmo@gorrissenfederspiel.com
Dok. nr. 893406-1

København, den 3. december 2009

Vedrørende Justitsministeriets sagsnr. 2008-793-0046

Implementering af Forbrugerkreditdirektivet (2008/48/EC)

På vegne af vores klient American Express vedlægger jeg hermed et indlæg vedrørende den forstående implementering af Forbrugerkreditdirektivet i dansk ret.

Såfremt De har nogle spørgsmål eller ønsker yderligere information, er De meget velkommen til at kontakte mig. Endvidere er American Express positivt indstillet overfor en dialog vedrørende de forhold, som er berørt i indlægget.

Med venlig hilsen
MORTEN NYBOM BETHE

Charlotte Møller
advokat

H.C. Andersens Boulevard 12
1553 København V

T +45 33 41 41 41
F +45 33 41 41 33

www.gorrissenfederspiel.com

The treatment of charge cards under the Consumer Credit Directive ("CCD").

1. Introduction

The Consumer Credit Directive ("CCD") and the Payment Services Regulations ("PSR") are due to be implemented in all member states within the EU. Since American Express is providing services within several of these states it is important for the company that national legislators have the same information regarding charge cards. Therefore American Express wants to inform you about issues related to charge cards and the interaction with requirements under the Consumer Credit Directive ("CCD") and the Payment Services Regulations ("PSR").

Key issues for American Express are the application of the CCD to charge cards (credit is not provided under these products) and the nature and extent of the exemption that will be available under the CCD once implemented. The Article 2(2) (f) exemption applies to the agreement where it is free of charge and interest, or where only insignificant charges are payable and the credit has to be repaid within 3 months. We sought clarity on the application of the CCD to our charge card products and the answer given by Commissioner Kuneva on behalf of the Commission to the European Parliament was as follows:

"Article 2(2)(f) and Recital 13 of the text of the future revised Directive on Consumer Credit, as voted by the Parliament, does not cover normal deferred debit cards, where the consumer is required, usually at the end of each month, to repay the credit in full, and where only very limited charges are applied (usually an annual fee). Such agreements are closer to means payments than to genuine credit agreements. Article 2(2) (f) of the Directive, therefore, excludes all credit agreements with only insignificant charges, where the credit has to be repaid in full within 3 months. If the charges are not insignificant, the credit function becomes more important than the payment function, consequently the exemption does not apply any more and the relevant product would fall into the scope of the Directive. The exact definition of what "insignificant" means is left to the Member States, so that national practices can be taken into account."

As further outlined in section 2 below, the charge card product offered by American Express does not provide a credit function. At the most, a charge card allows for a deferred payment functionality, for the benefit of the cardmember, which will not exceed 30 days from the date the charge is applied on the card account.

If, however, the view is taken that credit is provided, then we outline in sections 3 and 4 our position of what constitutes an insignificant charge, as referred to above. Critically, any assessment of this question has to be based on an understanding of the nature of the payment products in question.

2. **Nature of American Express charge cards – No credit extended**

Offering and issuing charge card products is a substantial part of the overall business of American Express. The products are available to consumers as well as corporate clients; charge cards are not merely available to corporate clients.

Charge cards (also known as deferred payment cards) are not a "credit" instrument, but rather deferred payments from the cardmember to the issuer. A cardmember uses his/her card for purchases, American Express pays the merchant on behalf of the cardmember and then the cardmember must repay American Express *in full*, on a monthly basis, on receipt of the statement. No balance is allowed to run; no credit is extended.

There is no pre-set spending limit per se, as the charges debited to the account are approved based on a variety of factors, including but not limited to the cardmember's credit record, account history and personal income. Charge cards are therefore dynamic and the charges approved vary at every transaction level during the entire duration of the card relationship.

There is no interest charged on purchases charged to the account as credit is not provided. There is, however, a fixed annual fee, which becomes payable upon the annual anniversary date of the card account. These annual fees do not vary in relation to the amounts spent on these cards.

In the event the cardmember wishes to use a charge card for cash advances, the cardmember will need to apply and be granted, on a separate application, the ability to withdraw cash. American Express is currently charging for cash advances on all charge cards products in Sweden (consumer as well as for corporate cardmembers) SEK 25 or 3-4% of the amount of any cash withdrawal, whichever is greater.

Each charge card has its own set of non-payment service benefits, such as services, products and special offers. The non-payment benefits are offered as a package and the cardmember will generally receive a competitive rate in comparison if the cardmember were to obtain the same benefits on the open market. The non-payment benefits are specially tailored to the different segment of customer needs with, for example, low fee charge products which have a basic level of benefits and higher fee products which have richer benefits. The extent and scope of the non-payment benefits are extremely wide depending on the product.

3. **If credit is deemed to be extended, what is intended to be covered by the "significance" test and what principles should apply to its application?**

While we expressly disagree that credit is extended in a charge card product, set out below is our position of the significance test if the view is taken that credit is extended in a charge card product.

Having regard to the purpose of the CCD and the nature of the "charges" that is intended to be addressed, the following principles flow naturally from a reading of it:

- The annual fee would need to be apportioned as to the aspect that relates to the benefits attached to the card and to the aspect that relates to the so called "credit" facility. The charges that must be "insignificant" in order to qualify for the exemption are the charges for the use of the credit facility. Charges levied which relate to the provision of the quite extensive additional services are not intended to form part of the "charges" that would then have to be assessed when determining the application of the CCD. The nature of these charges for services not covered under the significance test can be extensive.
- It is in the interests of both the charge card providers and consumers, as well as enforcement authorities, that there is certainty as to what level of charges will be treated as "significant" and therefore would not justify an exemption. Without this certainty, the inter-relationship between the CCD and the PSR will be further confused and complicated, rendering compliance with both very difficult.
- Due to the range and extent of the benefits provided in the array of products available in the American Express portfolio, the definition of "insignificant" needs to be flexible so that it can operate for different levels and types of charge cards made available.
- In addition, a formula needs to be provided which will operate on an objective basis, ie should not be variable for each and every customer depending on their actual use of the "credit facility" of the charge card in any particular period.
- Finally, a workable mechanism has to deal with new product launches where specific historic data relevant to that product is not available. The provider may have forecasts as to behaviour and credit propensity but these will be forecasts rather than actual numbers. This would also cover off card launches where the same product already exists in the marketplace but the customer profile may be different, hence potentially leading to different payment levels.

4. **Proposal applying the above principles**

As stated above, American Express strongly disagrees that credit is extended in a charge card product. To apply the Consumer Credit Directive to a charge card product would be to fundamentally misunderstand the characteristics of this product.

Having regard to the above, if charge cards were nevertheless deemed to provide a credit facility:

- a) The annual fees levied on charge card products would need to be segmented into the portion attributed to the so-called "cost of credit" as a proportion of the annual fee and the portion attributed to the non-credit services benefits. Benefits can be quite extensive depending on the product, but some common examples are the concierge service and travel insurance.
- b) The "significance" of the cost of credit segment of the annual fee would then need to be determined. "Significance" could be calculated as a percentage, resulting from a formula where the numerator is the cost of credit segment of the annual fee and the denominator is the "credit limit" for a particular card portfolio. We submit that anything below 10% should be deemed insignificant.

This would appear to meet the principles in that:

- it focuses on what matters (ie the charge for the "credit" services),
- it covers new products as well as existing/repeat versions of existing product models, and
- by applying it to a category of product, it allows for a consistent objective approach which card providers can monitor and apply.

This approach would be consistent with the CCD's primary purpose in promoting a single market in consumer credit. It is important that the Government ensure that in meeting the harmonised consumer protection objectives that it does not "gold plate" the CCD which would generate a differentiation in approach which would deter cross-border lending even further when charge cards are one of the few products that are available and operate in a genuine cross-border basis currently.

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

26. oktober 2009

Høringssvar – betænkning 1509 om implementering af Forbrugerkreditdirektivet (2008-direktivet)

Justitsministeriet har sendt betænkning 1509/09 i høring med anmodning om bemærkninger til betænkningen senest 26. oktober 2009.

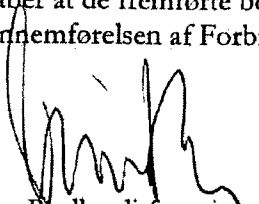
Branchen har med Realkreditrådet (v/ chefjurist Steen Jul Petersen, BRFKredit) været repræsenteret i den arbejdsgruppe, der har afgivet betænkningen. Derfor er branchens bemærkninger allerede i nogen grad kommet til udtryk i betænkningen. Høringssvaret afgives af Realkreditforeningen og Realkreditrådet i fællesskab, og indeholder følgende hovedkonklusioner:

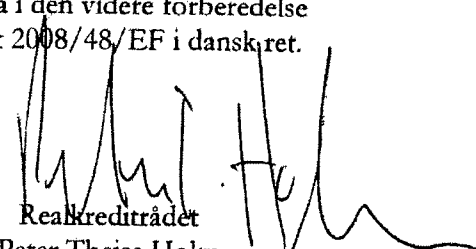
- Det er branchens opfattelse, at lån mod pant i fast ejendom ikke skal være omfattet af kreditaftaleloven.
- Såfremt lån mod pant i fast ejendom skal være omfattet af kreditaftaleloven, hilser branchen det velkomment, at betænkningen indeholder de beskrevne undtagelser og konklusioner omkring førtidig indfrielse, beregning af årlige omkostninger i procent (ÅOP), samt amortiseringsforløb.
- Vi tilslutter os tillige betænkningens bemærkninger om fortrydelsesret, dog med de bemærkninger der gives i det følgende.
- Branchen finder, at det skal være muligt at bruge det europæiske ESIS-oplysningskema som alternativ til lovudkastets Bilag 2.

Ovennævnte konklusioner bliver uddybet på de følgende sider.

Vi håber at de fremførte betragtninger vil indgå i den videre forberedelse af gennemførelsen af Forbrugerkreditdirektivet 2008/48/EF i dansk ret.

Med venlig hilsen

Realkreditforeningen
Trineke Borch Jacobsen

Realkreditrådet
Peter Theiss Holm

Skal lån mod pant i fast ejendom være omfattet af Kreditaftaleloven?

Lån mod pant i fast ejendom er i følge 2008-direktivets præambel nr. 14, undtaget fra direktivet. Det er logisk, da EU-Kommissionen har igangværende overvejelser om at gennemføre en særlig regulering af realkreditlån og andre pantsikrede lån.

Direktivets præambel nr. 14 er sålydende:

"Kreditaftaler, der har til formål at yde kredit sikret ved pant i fast ejendom, bør ikke være omfattet af dette direktiv. Denne type kredit er meget specifik (...)."

Branchen finder på den baggrund overordnet, at lån mod pant i fast ejendom ikke skal være omfattet af gennemførelsen af 2008-direktivet i dansk ret. Direktivets anvendelsesområde bør ikke strækkes videre end det er tænkt.

Baggrund

2008-direktivets formål er at harmonisere medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om forbrugerkreditaftaler. Det sker som totalharmonisering for at sikre, at alle forbrugere i EU får samme grad af beskyttelse af deres interesser og for at skabe et velfungerende indre marked for forbrugerkredit.

Med 2008-direktivet er der vedtaget nye fællesskabsretlige regler om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med markedsføring og indgåelse af kreditaftaler om lån, henstand med betaling og andre tilsvarende finansielle produkter, eksempelvis kassekreditter og kontokort.

I forhold til det gældende direktiv fra 1987 (1987-direktivet) indeholder 2008-direktivet følgende tilføjelser:

- nye krav om kreditgiverens oplysninger til forbrugeren forud for indgåelsen af en kreditaftale,
- nye krav til kreditgiverens kreditvurdering af forbrugeren,
- krav om information til forbrugeren, hvis en anmodning om kredit afslås efter søgning i en database med kreditoplysninger,
- skærpede krav til oplysning om renteændringer,
- detaljerede regler om opsigelse af tidsubegrænsede kreditaftaler,
- indførelse af en 14 dages fortrydelsesret for kreditaftaler,
- detaljerede regler om førtidig tilbagebetaling af kreditter,

- særlige regler om overdragelse af rettigheder, samt
- kreditgivers informationspligt i forbindelse med overtræk

Disse tilføjelser vedrører aspekter ved lånoptagelsen, som enten er opfyldt via anden lovgivning eller er irrelevante for realkreditlån.

Flertallet i Arbejdsgruppen har til trods herfor indstillet (i betænkningens kapitel 5, p.43f), at 2008-direktivets bestemmelser bl. a. også skal finde anvendelse på:

- Kreditaftaler med sikkerhed i fast ejendom, dog med modifikationer i forhold til tidspunktet for kreditgivers oplysningspligt, underretning om ændringer i debitorrenten, fortrydelsesret, førtidig tilbagebetaling og indfrielse før forfaldstidspunktet,
- Kreditaftaler til finansiering af erhvervelse af grundarealer eller bygninger mv.

Vi gør opmærksom på, at både realkreditbranchen og Finansrådets allerede i forbindelse med implementeringen af 1987-direktivet har udtrykt ønske om, at pantsikrede realkreditlån ikke skulle omfattes. Dette fremgik også af betænkningens lovforslag i forbindelse med implementeringen af 1987-direktivet i 1990. Selvom denne type lån alligevel blev omfattet, skete det ikke uden betydelige problemer og en efterfølgende lovændring.

Forløbet i forbindelse med 1987-direktivet understreger, at de pantsikrede realkreditlån var "en fremmed fugl" i denne lovgivning, og det indtryk har ikke fortaget sig.

I tiden mellem 1987-direktivet og 2008-direktivet er sket en betydelig lovgivningsmæssig udvikling på forbrugerbeskyttelsesområdet i relation til realkreditlån. Realkreditlån er, ud over at være reguleret i kreditaftaleloven, omfattet af:

- selvregulering i form af Voluntary Code of Conduct on Pre-contractual Information for Home Loans (med oplysningskema til forbrugerne ESIS) ("Code of Conduct"),
- bekendtgørelse om god skik for finansielle virksomheder, kapitel 4 (skema vedrørende dokumentation af rådgivning), samt
- forbrugeraftaleloven (fjernsalg).

Code of Conduct er et fokusområde for Kommissionen, der har anbefalet regelsættet, og i øvrigt fundet inspiration til 2008-direktivets informationsblad (dvs. lovudkastets bilag 2, også kaldet "SECCI"-skemaet) i netop ESIS-skemaet, der ledsager Code of Conduct.

Konkurrence og administrative byrder

Med den foreliggende betænkning og de foreslåede ændringer i kreditaftaleloven står sektoren over for en udfordring, fordi der i givet fald skal implementeres regler, som aldrig er tænkt at skulle regulere realkreditlån.

De finansielle virksomheder vil i givet fald blive påført en betydelig administrativ byrde og omkostninger med ændringer i systemet m.m., idet det forventes, at der inden for en overskuelig fremtid vil blive indført EU-regler særligt rettede mod lån ydet med sikkerhed i form af pant i fast ejendom.

Dertil kommer, at det virker fællesskabsretligt forkert at implementere et direktiv, der skal skabe harmonisering og bane vej for det indre marked på kreditaftaler, grundlæggende forskelligt i EU. Det er stik mod hensigten om integration på tværs af landegrænser.

Endelig vil implementeringen af 2008-direktivet med anvendelse på realkreditlån i Danmark betyde ulige konkurrencevilkår for danske realkreditinstitutter, der vil blive omfattet af en anden lovgivning end den, konkurrenter i EU omfattes af.

Konklusion

Undlader man at medtage realkreditlån i Kreditaftaleloven vil det medføre en regelforenkling – ikke en deregulering – på området. Der er ingen forbrugerhensyn, der ikke bliver varetaget af andre eksisterende regelsæt. Konsekvensen vil være, at reguleringen på området bliver mere gennemskuelig, både for forbrugere og branchen.

Dette aspekt er flertallet af udvalget bag betænkningen tilsyneladende ej heller ganske blinde for. I betænkningen (p51, 3. afsnit) beskriver flertallet utvetydigt, at det ikke vil indebære fordele for forbrugerne at skulle modtage et så stort informationsmateriale, som de akkumulerede krav i en kommende revideret kreditaftalelov vil indebære.

På ovennævnte baggrund samt den yderligere argumentation som fremføres af Finansrådet og Realkreditrådets medlemmer i afsnit 5.2.3 af betænkningen, mener Realkreditforeningen og Realkreditrådet ikke, at lån mod pant i fast ejendom skal være omfattet af Kreditaftaleloven.

* * *

Såfremt lån mod pant i fast ejendom fortsat skal være omfattet af Kreditaftaleloven har branchen følgende kommentarer til udvalgte områder af betænkningen:

Førtidig indfrielse

I forhold til realkreditlån, som pr. definition er obligationsbaserede, vil det være uhensigtsmæssigt og unødvendigt at regulere adgangen til førtidig indfrielse af realkreditlån i Kreditaftaleloven.

Enten ved at der er truffet aftale om opsigelse til kurs pari, eller en på forhånd aftalt kurs med et varsel, eller ved at låntager i markedet og på markedsvilkår kan opkøbe de obligationer, der ligger bagved lånet, og indlevere dem til realkreditinstituttet som hel eller delvis indfrielse af lånet.

I EU-Kommissionens Grønbog om Realkredit fra december 2007 ses en glimrende gennemgang af indfrielsesmulighederne for danske realkreditlån, der fra forbrugersiden positivt fremhæves for den måde, hvorpå prisen for indfrielsen fastsættes – uafhængigt af realkreditinstituttet og på markedets vilkår.

Konklusion

Branchen hilser det velkomment, at betænkningen undtager denne type lån og kan tilslutte sig formuleringen i udkast til § 26, stk. 7.

Fortrydelsesret

Her hilses det velkomment, at betænkningen - på linje med gennemførelsen af Fjernsalgsdirektivet for finansielle tjenesteydelser - konkluderer, at obligationsbaserede lån skal undtages fra fortrydelsesretten. Når lånet optages sælges obligationerne for at låneprovenuet kan hjemtages. Denne disposition kan ikke gøres "ugjort", idet en ny modgående disposition er nødvendig for at tilbagekøbe obligationerne, hvor der ikke er garanti for, at dette kan ske til et identisk beløb.

Aftaler, som er accessoriske til kreditaftaler om obligationsbaserede realkreditlån, fx fastkursaftaler, kan ej heller fortrydes. Dels er der ikke tale om kreditaftaler, og dels er der tale om accessorer til aftaler, som ikke er omfattet af fortrydelsesretten. Det bør præciseres, da der er tale om finansielle instrumenter, der er egnede til at spekulere over for realkreditinstitutterne, dersom de ville kunne fortrydes.

Finansrådet har foreslået, at også fastforrentede lån mod pant i fast ejendom undtages, idet disse lån afdækkes i markedet på aftaletidspunktet. Hermed sker atter en disposition, der kræver en modgående disposition, hvis lånet fortrydes. Realkreditbranchen anser dette forslag som velbegrunder, jf. også betænkningens mindretalsudtalelse herom.

Konklusion

Branchen hilser formuleringen af § 19, stk. 7 velkommen, men finder at det vil være velbegrunder at nævnte undtagelse også omfatter andre lån med pant i fast ejendom.

Oplysningskemaet (Bilag 2)

Det er fra branchen anført som mindretal, at oplysninger i henhold til det særlige informationsbilag, der ledsager direktivet, for realkreditlåns vedkommende i stedet bør kunne gives i form af det informationsbilag, som er en del af Code of Conduct (ESIS). Det bemærkes i den forbindelse, at ESIS nyder stor bevågenhed hos EU-Kommissionen og ikke må betragtes som et dokument, der vilkårligt vil kunne ændres (jf. oven for).

Denne løsningsmulighed er i øvrigt anvendt i forbindelse med gennemførelsen af Forbrugerkreditdirektivet i Tyskland, og det ses ikke underbygget, at en sådan løsning ikke også kan finde anvendelse i Danmark.

Tvinges branchen til at afgive Forbrugerkreditdirektivets skema (lovudkastets Bilag 2 / SECCI), vil branchen stå over for enten at skulle afskaffe ESIS-skemaet – og dermed melde sig ud af Code of Conduct ordningen eller at skulle forsyne forbrugeren med 2 sæt skemaer, som på mange måder er sammenfaldende.

Ingen af løsningerne medfører fordele for hverken forbrugere eller realkreditinstitutterne. To skemaer vil bidrage til en i forvejen stor informationsmængde og vil sætte forbrugeren i en besynderlig, forvirrende og uhenigtsmæssig situation.

Samtidig er Code of Conduct også et initiativ, som er tænkt at skulle sikre forbrugerbeskyttelsen, og at implementeringen af 2008-direktivet nærmest tvinger branchen til at melde sig ud af Code of Conduct, finder vi beklageligt.

Konklusion

Branchen ønsker tilføjet, at realkreditinstitutterne i stedet for at anvende det foreslåede bilag 2 fortsat kan vælge at anvende ESIS-skemaet.

Oplysningskravene mv.

Branchen hilser det velkomment, at der med den nye affattelse af § 8a ikke tilsigtes en ændring i forhold til den nugældende § 8a, hvor det fremgår, at oplysninger kan afgives i kreditgivers tilbud.

Forsikring – Årlige Omkostninger i Procent (ÅOP)

I opgørelsen af ÅOP forudsættes omkostninger til forsikringer at indgå.

Forsikringer er ikke en del af opgørelsen af ÅOP i dag, og branchen finder at forsikringer også fremadrettet skal undtages fra beregningen.

Eksempelvis gælder følgende for så vidt angår brandforsikring: Kravet om brandforsikring af belånte panter findes i pantebrevsformularerne A, B og

SDO/SDRO, og fremgår yderligere af bilag 9 til bkg. om kapitaldækning nr. 10302 af 21. december 2007, hvorefter realkreditinstitutterne har pligt til at holde parterne behørigt forsikret, hvis panterne skal kunne medregnes ved opgørelsen af de risikovægtede poster. Nu fremstår kravet i pantebrevsformularen, og udgør en del af pantsikkerheden.

Forsikringssummer, der udbetales som følge af dækningsberettiget skade, kan ikke uden panthavers (realkreditinstituttets) accept udbetales med frigørende virkning til forsikringstager/debitor.

Men man må antage, at ejendomssejere også uden krav herom fra realkreditinstituttet vil brandforsikre deres ejendomme, ikke mindst da brandforsikringen efterhånden indgår som en integreret del af ejendommens kaskoforsikring. Principielt kan man tegne en forsikring, som alene indeholder brandforsikring, men det anses for at være udtryk for dårlig rådgivning at anbefale forsikringstager alene at tegne brandforsikring.

Endelig har realkreditinstitutterne ikke indflydelse på prisen for en brandforsikring, ej heller indsigt i hvordan den beregnes. Dette gælder også låntagers eventuelle rabatpakker og samlerabatter, som er særdeles almindelige på forsikringsmarkedet.

Med andre ord vil der ikke være mulighed for, på tilbudstidspunktet, at vide hvad brandforsikringen måtte beløbe sig til.

Konklusion

Branchen hilser det velkomment, at flertallet i Arbejdsgruppen er af den opfattelse, at eksempelvis brandforsikring fortsat ikke skal indgå i ved beregningen af de årlige omkostninger i procent, jf. betænkningens p71.

Amortiseringsforløb

Realkreditlån ydes med op til 30 års løbetid, fordelt på op til 360 terminer, og dermed terminsindbetalinger. Branchen har forståelse for, at enkelte låntagere kan finde det hensigtsmæssigt, at få udleveret et fuldstændigt amortiseringsforløb. Omvendt vil dette materiale være så omfangsrigt, at det vil være u hensigtsmæssigt at udlevere som standard.

Konklusion

Branchen hilser det velkomment, at amortiseringsoversigter kun skal udleveres på låntagers anmodning og med de begrænsninger, der fremgår af betænkningen, jf. lovudkastets § 8, nr. 9 samt betænkningen p153.

* * *

Fremtidig koordinering af koordinering

Branchen ønsker at anbefale, som det også er anført af tre af Arbejdsgruppens deltagere på betænkningens side 51, sidste afsnit, at der skal indledes et arbejde for at koordinere lovgivning og lovgivningsinitiativer på området for forbrugerbeskyttelse.

Side 8

* * *